

GLASILO
POŽEŠKE BISKUPIJE

Zajedništvo

POŽEGA, OŽUJAK 2017. ■ GODIŠTE XI. ■ BROJ 65 ■ ISSN 1846-4076

BISKUPOVA
KORIZMENA PORUKA

DOGAĐAJNICA

Središnje slavlje
bl. Alojzija Stepinca u Požegi

Blagdan Gospe Lurdske
u požeškoj Katedrali

Ekumensko slavlje
u Novoj Gradiški

Dan posvećenog života u Požegi

Susret djelatnika katoličkih
škola Požeške biskupije

Misno slavlje za poginule
branitelje pleterničkoga kraja

Proslavljen Dan života

MOJA VJERA

Dragica Dvoraček

ŽIVOT MLADIH

Biskup primio virovitičke
gimnazijalce u Požegi

Križni put mladih
Požeške biskupije

IZ NAŠEG CARITASA

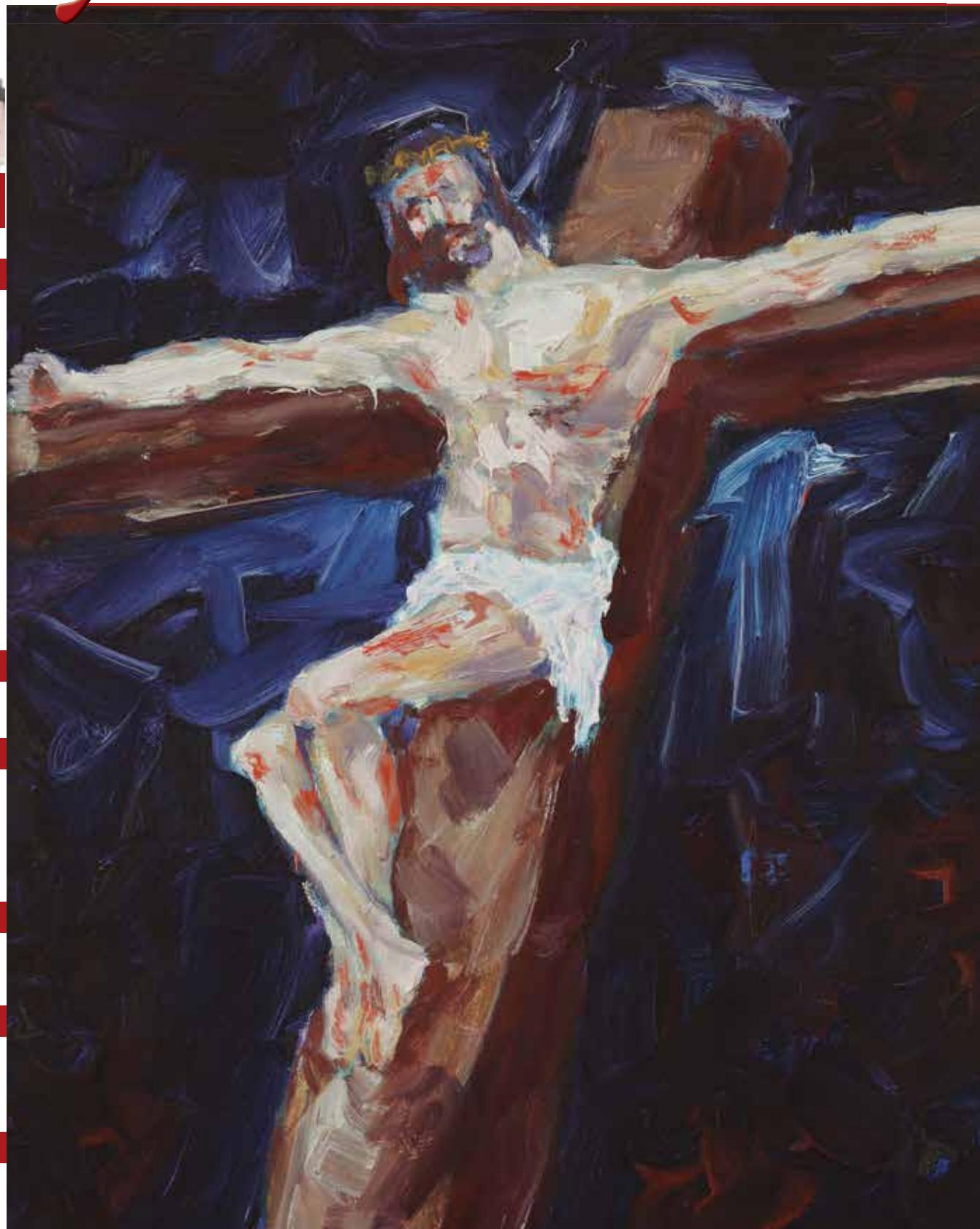
Korizmena akcija
Biskupijskog Caritasa

KULTURA

Predstavljena knjiga
»Dijecezanski muzej u Požegi
i Riznica požeške Katedrale«

DUHOVNI KUTAK

Piše: Josip Krpeljević

*Svima vama na početku korizmenoga vremena o 20. obljetnici
utemeljenja Požeške biskupije i u pripravi za naš Treći euharistijski
kongres upućujem pozdrav mira: Krist danas i uvijeke, naša nada!*

Iz Korizmene poruke biskupa Antuna

»Tko ostaje u meni i ja u njemu, taj donosi mnogo roda.« (Iv 15,5)

*Časna braća svećenici i đakoni,
poštovani redovnici i redovnice,
cijenjeni vjeroučitelji, bogoslovi i sjemeništarci,
dragi vjernici!*

Na početku korizmenoga vremena o 20. obljetnici utemeljenja

*Požeške biskupije i u pripravi za naš Treći euharistijski kongres svima
vama upućujem pozdrav mira: Krist danas i uvijeke, naša nada!*

Prošlih dana proboravio sam određeno vrijeme u jednoj zdravstvenoj ustanovi. U zajedničkoj blagovaonici našla su se za stolom do mojega trojica mladih ljudi koji su zapodjenili razgovor o gospodarskom projektu na čijemu ostvarenju zajednički rade. Uklonili su sa stola sve što je na njem stajalo, rasprostrali dokumentaciju projekta poduzeća te jedan drugome s nemalom strastvenošću tumačili njegove pojedinosti čije bi ostvarenje trebalo dovesti do uspjeha i materijalnog boljštika. Osim toga, ti su mlađi ljudi gotovo redovito nakon jela ostajali u blagovaonici te s još jednim prijateljem za istim stolom kartali. Posrećilo se jednome da je češće dobio najjaču kartu – „asa“ – te pobjediova, izazvavši time suigrače na komentar i pitanje kako to da baš on uspijeva doći do najjače karte.

Gospodarska uspješnost ili još nešto drugo?

1 Sve to potaknulo me na razmišljanje koje bih želio podijeliti s vama na početku ove korizme. Naime, u svakome od nas postoji upisana silna želja za životom i uspjehom. Redovito smatramo da je, s obzirom na taj cilj, potrebno nešto poduzeti na društvenoj, gospodarskoj, prosvjetnoj i drugim razinama. U to nas uvjерavaju javni sustavi u svijetu i kod nas te tražimo mogućnost što boljega uključivanja u njih. Svjedoče to i brojni mlađi ljudi i cijele obitelji koje ovih dana iz Hrvatske, napose iz Slavonije, odlaze u inozemstvo kako bi bili dionicima tamošnjeg blagostanja. Utješno je s jedne strane što oni tim odlaskom pronalaze dostojniji materijalni život, ali se s druge strane postavlja pitanje može li se nečije imovinsko stanje i moć na društvenoj ljestvici poistovjetiti s uspješnim životom. To je, nedvojbeno, važna dimenzija našega

postojanja, ali je za uspješnost života potrebno poduzeti još neke važne korake.

Obraćenjem se uključiti u Božji sustav života

2 Iskustvo nam svjedoči, a Isus, kao najbolji čovjekov poznavatelj, potvrđuje da je za uspješan život potrebno nešto učiniti s nama samima jer ponaprijе o tome, a ne o nečem oko nas, ovisi naše ispunjenje i smisao. Isus je stoga na početku svoga javnog djelovanja uputio snažan poziv: „Ispuni se vijeme, približilo se kraljevstvo Božje! Obratite se i vjerujte evangeliju!“ (Mk 1,15). Dok nam je svećenik na Čistu srijedu posipao glavu pepelom, izgovarao je navedene Isusove riječi: „Obratite se i vjerujte evangeliju!“ Tim imperativom i pozivom Isus nas je želio uvjeriti da put do uspješna života prolazi nutrinom svakog čovjeka i da upravo na toj razini treba sa sobom nešto učiniti kako bi ono što radimo na društvenom području bilo istinski uspješno. O tome na svoj način govore i mnogi mudri ljudi u Hrvatskoj, upozoravajući kako se kod nas dogodio moralni sraz i gubitak sustava vrijednosti utemeljena na ljudskoj savjeti te se zauzimaju za povratak tim vrijednostima. Drugim riječima, tek promijenjeni pojedinac, obraćeni čovjek, može biti nositelj uspješna društva.

Oslobodenje od uronjenosti u svijet zla po Isusu Kristu

3 Valjalo bi učiti još nešto. Liturgijska čitanja prve korizmene nedjelje tumače nam zašto je čovjek izložen trajnoj opasnosti da se izgubi na duhovnoj razini svoga vlastitog bića i ostane neuspješno stvorene. On je na prapočetcima svoga postojanja očitovao nepovjerenje u Boga,

Čovjek postaje dionikom punoga života kad se na njemu ispuni Isusova riječ:
„Ostanite u meni i ja u vama. Tko ostane u meni i ja u njemu, taj donosi mnogo roda“ (Iv 15,4–5). Isusovo „Ja u vama i vi u meni“ ostvaruje se na sakramentalan način u svetom krštenju te trajno obnavlja i hrani u euharistijskom slavlju, po svetoj prijesti. Korizma je vrijeme iskrenog nastojanja obnove naše krsne pripadnosti Isusu Kristu i opredjeljenja za život hranjen Njegovom riječju i euharistijskim otajstvom. Korizma je vrijeme iskrenog nastojanja obnove naše krsne pripadnosti Isusu Kristu i opredjeljenja za život hranjen Njegovom riječju i euharistijskim otajstvom.

opredjelio se za зло, postao ranjeno biće te svu mi radnjem postajemo dionicima toga stanja (usp. Post 2,7–9; 3,1–7). Pored toga evanđelje nam posyjeće kako smo pojedinačno izloženi kušnji Zloga, sloboda nam je oslabljena te nas on lako može zavesti na put propasti, ali mu se Isus suprotstavio i jedini ga pobijedio (usp. Mt 4,1–11). U drugom nedjeljnog čitanju sv. Pavao nas uvjerao kako smo u Isusu svu mi pobijedili i postali pravednici (usp. Rim 5, 12.17–19). Stoga se Isusov poziv „Obratite se!“ ne odnosi samo na ono što svatko od nas treba nastojati sa sobom učiniti na moralnoj razini da ne ostane zarobljenik zla i smrti. On se odnosi na to kako nam valja svoj život usmjeriti prema Njegovoj osobi, ukorijeniti se u Njega vjerom te se snagom Njegova Duha čistiti od zla kako bismo bili ospozobljeni živjeti novu pravednost.

Isus Krist Božji je projekt uspješna čovjeka

4 Sâm Isus Krist predstavio se kao Božji projekt u kojem čovjek u najdubljem smislu postaje uspješno biće. On vrjednuje materijalnu razinu našega postojanja, sažalio se nad gladnim ljudima, umnožio kruh i nahranio ih, ali je potpuno jasno ustvrdio da „ne živi čovjek samo o kruhu, nego o svakoj riječi što izlazi iz Božjih usta“ (Mt 4,4). Osim toga, tom istom jasnoćom Isus kaže: „Ja sam kruh živi koji je s neba sišao“ (Iv 6,51), (...) „tko jede ovaj kruh, živjet će uvijek“ (Iv 6,58). Štoviše, On uvjera: „Ja dođoh da život imaju, u izobilju da ga imaju“ (Iv 10,10). Čovjek postaje dionikom punoga života kad se na njemu ispuni Isusova riječ: „Ostanite u meni i ja u vama. Tko ostane u meni i ja u njemu, taj donosi mnogo roda“ (Iv 15,4–5). Isusovo „Ja u vama i vi u meni“ ostvaruje se na sakramentalan način u svetom krštenju te trajno obnavlja i hrani u euharistijskom slavlju, po svetoj prijesti. Korizma je vrijeme iskrenog nastojanja obnove naše krsne pripadnosti Isusu Kristu i opredjeljenja za život hranjen Njegovom riječju i euharistijskim otajstvom. To je vrijeme priprave za proslavu Svetog trođevlja Isusove muke, smrti i uskrsnuća, a ove godine ujedno i za naš Treći biskupijski euharistijski kongres. Tako ćemo oživjeti u onim duhovnim dimenzijama

»Tko ostaje u meni i ja u njemu, taj donosi mnogo roda.« (Iv 15,5)

na koje nas je poticao bl. Alojzije Stepinac kad je u Požegi prije 80 godina predvodio Euharistijski kongres i koji sada iz nebeske domovine moli za naše dobro.

Za euharistijskim stolom postati dionicima Božjega projekta o čovjeku

5 Po Riječi Božjoj koju slušamo i euharistijski koju slavimo, u svetoj misi, na svoj način je stavljena na stol Božji projekt o uspješno čovjeku u Isusu Kristu. To je projekt Njegove ljubavi na križu kojom nas je istrgnuo iz smrti, darovao puninu života čiji dionici postajemo po svetoj prijesti, u kojoj

– kako su govorili sveti oci – primamo lijek besmrtnosti. Ostvaruje se tako Njegova želja da On bude u nama i mi u Njemu. Pozivam vas, braće i sestre, da ove korizme poput spomenutih mladića, strastvenih suradnika na ostvarenju vlastitog gospodarskog projekta, svi sudjelujete u katehezama koje se organiziraju četvrtkom u svim našim župama, povezano sa svetom misom i klanjanjem, zauzeto raspravljanje o Božjem projektu svoga uspješnog života u Isusu Kristu te se još snažnije opredjelite za Njega kao jedinu kartu, praví „as“ s kojim se dobiva život u punini. Ne susrežite se odabratiti Isusa Krista kao svoj najvažniji osobni projekt i o njemu razgovarati u svojim obiteljima, s djecom i mladima, na mjestima javnoga života kako biste potaknuli i ostale za puninu života koju im može samo On udjeliti. Oduševite one koji su se možda ohladili i udaljili od Crkve da zajedno s vama uznašto dublje upoznati euharistijsko otajstvo kako bi se povećao broj onih koji će ga plodonosnije slaviti, pobožnije ga štovati, i tako biti potpunije u Isusu i on u njima. Ispunjene u svetoj misi novom duhovnom snagom, promičite civilizaciju ljubavi, zauzimajte se za dobro braka i obitelji, svjedočite blizinu osamljenima, pomažite siromašnima. To će biti naš odgovor na Isusov poziv obraćenja u pripravi za Uskrs i za Treći euharistijski kongres Požeške biskupije o 20. obljetnici njezina utemeljenja.

U zajedništvu požeške mjesne Crkve

6 U svim nastojanjima ove korizme bit će vam od nemale pomoći knjižica pod naslovom *Euharistija – Priprava za Treći euharistijski kongres Požeške biskupije* koju možete dobiti od svoga župnika. Čitanjem ove knjižice u miru svoga doma i obitelji moći ćete nadopuniti ono što ste u crkvi usvajali na korizmenoj katehezi četvrtkom. Podsetio bih vas da smo na početku korizme prije deset godina pokrenuli biskupijsko glasilo *Zajedništvo* u pripravi za naš Drugi biskupijski euharistijski kongres. Potičem vas da ga redovito čitate i u pripravi za Treći biskupijski euharistijski kongres. Potaknite i druge da ga čitaju kako bi i na taj način bili dionicima zajedništva naše mjesne Crkve. I naše dvije katoličke gimnazije, u Požegi i Virovitici otvorene su prije deset godina, kao i Kolegij u Požegi. Ove odgojno-obrazovne ustanove, zajedno s Katoličkom osnovnom školom u Požegi i Virovitici, nastoje pomoći roditeljima i mladim ljudima u oblikovanju života po Isusovu projektu. Molite za uspješno ostvarivanje toga evangelizacijskog djela naše Biskupije te ga poduprite i na druge načine.

U nadi Isusove snažnije prisutnosti u nama i nas u Njemu, sve vas od srca pozdravljam i blagoslivjam – vaš biskup

+ Antun Škvorčević

* Antun Škvorčević

Korizmene kateheze o svetoj misi

0 ve se korizme u svim župama naše Biskupije održavaju kateheze posvećene sv. misi. One susastvuju dio priprave za Treći biskupijski euharistijski kongres o 20. obljetnici utemeljenja Požeške biskupije.

Svakoj župi je dostavljena knjižica *Kateheze o svetoj misi po Općoj uredbi Rimskog misala*, priručnik za provedbu korizmenih župnih kateheza. Kateheze se održavaju svakog korizmenog četvrtka nakon večernje svete mise, prije klanjanja pred Presvetim Oltarskim Sakramentom, jer je četvrtak dan ustanove svete euharistije i svetog reda te ujedno dan klanjanja u mnogim našim župama. Od velike korist, kao nadopuna katehezama četvrtkom, bjest i knjižica Euharistija ... koja je tiskana kao prilog korizmennom borju našeg glasila Zajedništvo. Spomenuto knjižicu možete dobiti od svoga župnika kako biste je ponijeli kući i mogli u miru svoga doma produbili svoje znanje o euharistiji. Kateheze će se održavati prema smjernicama koje je u uvodu Priručnika za kateheze naznaio biskup Antun.

SREDIŠNJE SLAVLJE BL. ALOJZIJA STEPINCA U POŽEGI

Stepinac nije kontroverzna, nego izazovna osoba

Piše: Ljiljana Marić • Snimio: Marijan Pavelić

U požeškoj crkvi sv. Lovre 10. veljače svećano je proslavljen blagdan bl. Alojzija Stepinca, drugog zaštitnika spomenute crkve i Požeške biskupije. Slavlje je predvodio biskup Antun Škvorčević u koncelebraciji s tridesetak svećenika. Za počevši misno slavlje, biskup je pozdravio nazočne podsjetivši ih da se navršava 57. obljetnica smrti bl. Alojzija Stepinca. Rekao je da među tolikim velikanim tijekom trinaeststoljetne povijesti našega naroda posebno svijetli njegov lik jer je u njemu progovorila Božja snaga koja ga je pokretala, od koje je živio i po kojoj je imao moć položiti svoj život za Crkvu, za domovinu i za svoj narod.

"Znak osporavan"

U homiliji biskup je rekao nazočnim kako sam njihov dolazak na ovo slavlje svjedoči koliko je Alojzije Stepinac velik u njihovim očima. No dodata je kako se u našem društvu u novije doba umnažaju pitanja, osobito otako je papa Franjo oblikovao

na njemu se ostvarila Isusova sudska nevino optuženog i kao zločinu osuđenog te na kriju raspetoga. Dok su ga pobornici različitih ideologija željeli upregnuti u svoja kola, on ostaje čovjek Božjih načela držeći se dekaloga i zakona ljubavi. Nije važno što se zbog takvog stava Stepinac nije svidio nijednim vlastodršcima, ali je previše da se svidio Bogu i svim onim ljudima u Hrvatskoj i drugdje koji su ga prosudivali ideološki neopterećeni.

Moćno zrno

Biskup je posvjedočio kako je ponešto iznenadeno što određeni krugovi u Hrvatskoj očituju svojevrsnu bojazan da bi Stepincu moglo nauđiti što je papa Franjo osnovao Komisiju da o njemu razgovara s predstavnicima Srpske pravoslavne Crkve. Utvrđeno je da nam je Papa tako dao prigodu da našoj pravoslavnoj braći izravnije predstavimo i obrazložimo Stepinčevu veličinu i svetost zbog čega papi Franji trebamo biti zahvalni. Na prigovor nekih kako to neće ništa koristiti, biskup je odgovorio kako činimo dobru stvar kad i onima koji možda nisu najspremniji slušati uputimo dobro-namjernu riječ i podastremo argumente koji svjedoče istinu o bl. Alojziju Stepincu. Tumačeći evanđeoski ulomak u kojem Isus govori o pšeničnom zrnu koje položeno u zemlju umire da bi ploda bilo, biskup je rekao da je bl. Alojzije Stepinac bio takvo moćno zrno koje je natopljeno rosom i topinom Duha Svetoga izraslo u onu veličinu života koju je Isus Krist omogućio svojom mukom i smrću te uskrsnom pobjedom. Biskup je potom na temelju određenih dokumenata podsjetio vjernike na neke konkretne crte Stepinčeva lika. Između ostalog, prikazao je njegovu ljubav prema domovini, njegov odnos prema političkim vlastima, njegovu ljubav prema svakom čovjeku, djelovanje u spašavanju ugroženih i proganjениh ljudi (Srba i Židova). Istaknuo je važnost da o teškim vremenima, situacijama i ljudima iz prošlosti razmišljamo vođeni svjetлом vjere, prosuđujemo ih objektivnim mjerilima. Na završetku homilije biskup je bl. Alojziju uputio molitvu da nam pomogne imati dovoljno svjetla u srcu i hrabrosti vjere te se opredijeliti za evanđeoske vrijednosti i živjeti u skladu s dobro oblikovanom savješću. Utvrđeno je da Bog i njegov sustav vrijednosti ne mogu zastarjeti i da čovjek koji poput Stepinca po njemu živi nikad nije kontroverzan nego izazovan.

Na završetku slavlja biskup je rekao kako nas Bog poziva da i mi živimo od one iste snage od koje je živio bl. Alojzije Stepinac te po njegovu primjeru ostvarujemo smisao svoga postojanja, založeni i položeni za ono što je vrijedno i dostojno čovjeka.

STEPINČEVO U STRAŽEMANU

Stepinac je naša hrvatska vertikala

Na spomendan bl. Alojzija Stepinca biskup Antun Škvorčević u župnoj je crkvi u Stražemanu predvodio euharistijsko slavlje. Župa je to čiji je prijašnji župnik Josip Devčić završio u zatvoru jer je na mozaiku u crkvi oslikao lik Alojzija Stepinca i drugih hrvatskih duhovnih velikana. Stražemanski župnik Robert Mokri, u ime vjernika, uputio je biskupu dobrodošlicu. Biskup je u svojoj uvodnoj riječi utvrdio da Stepinca treba pamtiti, poštivati i zahvaljivati mu "jer je on naša hrvatska vertikala, čvrstina po svojoj dubokoj ukorijenjenosti u Boga u teškim vremenima Drugoga svjetskog rata i na početku jugoslavenske komunističke vladavine".

U homiliji biskup je podsjetio da u ovoj svetoj misi ne slavimo čovjeka Alojzija Stepinca, nego "otajstvo Isusove muke i smrti u njem ostvareno". Stepinac je živio putem vjernosti Bogu po Isusovu modelu zakonitosti pšeničnog zrna.

Gdjegod se danas u Hrvatskoj nađe osoba, obitelj, zajednica ili skupina koja nastoji njegovati vjernost u braku, poštene u politici, gospodarstvu i na drugim razinama u skladu sa svojom savješću. Tu se dogada neko naše umiranje iz kojeg se rada pobjeda života.

Govoreći o tome kako i danas ima onih koji Stepinca osporavaju i prigovaraju mu da nije učinio što oni smatraju da je trebao učiniti, biskup je utvrđio da bl. Alojzije "ja-

macno nije činio ono što su od njega očekivali komunisti, ustaše ili netko treći, nego se trudio oko onoga što je od njega očekivao Bog, uvijek uvjeren da tako najbolje služi čovjekovu dobru. Dok je nacizam progonio pojedine ljudе zbog njihove rasne

pripadnosti, Stepinac je hrabro i javno zaustao uvjerenje da je svakog čovjeka, bio on Židov, Srbin, Hrvat ili Rom, stvorio Bog i da su svi oni rasa Božja premda je znao da bi zbog tog svjedočanstva mogao platiti skupu cijenu", rekao je biskup.

SLAVLJE BLAGDANA BL. ALOJZIJA STEPINCA U VIROVITICI

Virovitičani se podsjetili na Blaženikov govor

Virovitička je Župa bl. Alojzija Stepinca i ove godine vrlo svećano proslavila dan svojega nebeskoga zaštitnika. Duhovnu obnovu vodio je isusovac Dalibor Renić, prodekan na Filozofskom fakultetu Družbe Isusove u Zagrebu, inače Virovitičan. Tijekom trodnevne posebno se osvrnuo na dokumente o dolascima blaženika u virovitičku župu tijekom tridesetih i četrdesetih godina prošlog stoljeća. Ono što u prvi mah upada u oči aktualnost je tema o kojima je Stepinac govorio u obrani zasada katoličke vjere naspram tada prijetiće totalitarizama. Vidljiv je kontinuitet Stepinčeva zauzimanja za pravdu i općeljudske vrijednosti koje ga je u godinama nakon Drugog svjetskog rata dovelo u sukob s vlastima i zbog čega je podnio mučeništvo.

Propovjednik je stavio naglasak na temu kršćanskoga svjedočenja, uz brojne potresne citate iz Stepinčevih propovijedi u Virovitici, osobito onih na Euharistijskom kongresu 1934. godine kad je rekao: "Dajte čast Isusu privatno i javno. Privatno, kao pojedinci koji uđešavaju svoju unutrašnjost prema zahtjevima Božjim. (R. Tripalo)

Prvi uspjeh ovoga Kongresa imade biti da svatko očisti svoje srce. Drugi uspjeh, da svi koji se okupljamo ovdje s čistim srcem dademo Bogu javno čast i priznanje kao zajednica, da priznamo Boga stvoriteljem i gospodarom svega". Iz Stepinčeva govora navodi i sljedeće: "Tri su vrste ljudi koji su slabii. Prvi se boje ispunjiti svoju vjeru jer se boje ruganja. Drugi; jer se boje za svoju egzistenciju. Treći; jer su tako ogreznuli u grijesima da ništa ne vide osim svojih strasti i zlih navika."

U propovijedi na samo Stepinčevu, p. Renić naglasio je važnost vjere i kršćanske nepokolebljivosti u životu svakog vjernika, a o čemu je blaženik u svojoj propovijedi Virovitičanima 26.10.1941. rekao: "Koliko bi se ledeni srdaca otopilo, koliko zločina sprječilo, koliko suza pokajnica izvabilo na oči, koliko sreće na zemlji pojavilo kad bi Isus Krist postao uistinu kraljem srdaca naših, kad bi njegov zakon ljubavi, koji je najljepša karakteristika kršćanstva, postao pravilo ljudskog života, kad bi njegova ljubav postala načelo ljudskog djelovanja!" (R. Tripalo)

**ŽUPA BL. ALOJZIJA STEPINCA
U NOVSKOJ PROSLAVILA SVOGA ZAŠTITNIKA**

Vrijednosti koje nam je ostavio Blaženik

Od samog osnutka Župe bl. Alojzija Stepinca u Novskoj, uoči Stepinčeva vjernici i sve većem broju sudjeluju i obogaćuju svoj duhovni život kroz euharistijska slavlja, ispovijedi i požrtvovanje. Tako je bilo i ove godine kada su vjernike devetnajstom i promišljanjem o svetačkom liku bl. Alojzija Stepinca pripremili Krinoslav Juraković, Jozo Devčić, Žarko Turuk, Toni Štefan, Dragoslav Kozić, Roko Ivanović i o. Đani Kordić, karmelićanin iz samostana sv. Ilije na Buškom jezeru.

Pripravu za Stepinčevu svojim svjedočenjem, djelom te radom obogatile su i časne sestre reda Kćeri milosrđa sv. Franje. Dječja skupina »Biseri Očeva milosrđa« uprizorila je blaženikov život.

Vrhunac proslave Stepinčeva bilo je euharistijsko slavlje koje je predvodio o. Kordić uz koncelebraciju svećenika Novljanskog dekanata. Potaknuo je puk na još veće promišljanje o vrijednostima koje nam je ostavio u nasljede na Blaženik, ali i odgovornost u očuvanju vjere i Katoličke Crkve.

Svećano slavlje obogatile su svojim sudjelovanjem brojne kulturne udruge, udruge proizašle iz Domovinskog rata te predstavnici policije i političkog života grada i županije.

Na završetku euharistijskog slavlja župnik Pavao Mokri zahvalio je svima koji su svojim angažmanom pridonijeli dostojaštvenoj proslavi Dana župe. (I. Lalić)

BLAGDAN GOSPE LURDSKE U KATEDRALI

Marija u službi smisla ljudskog postojanja

Piše i snimio: Ivan Ereiz

Na blagdan Gospe Lurdske 11. veljače, biskup Antun Škvorčević predvodio je euharistijsko slavlje u požeškoj Katedrali u zajedništvu sa svećenicima iz Požeškog dekanata i središnjih biskupijskih ustanova.

Na početku slavlja biskup je podsjetio da ovdje u Katedrali više od stotinu godina stoji kip Gospe Lurdske pred kojim su se Požežani okupljali i svake godine na današnji dan otvarali svoja srca Isusovoj Majci. Izrazio je uvjerenje da su vjernici s istim raspoloženjem došli i na ovo misno slavlje pozvavši ih da se sjedine sa štovateljima Gospe Lurdske diljem svijeta te joj posvjedoče svoju srdačnu odanost i upute iskrene molbe.

Čovječe, gdje si?

Homiliju je započeo pitanjem iz prvog liturgijskog čitanja Čovječe, gdje si?, koje je Bog postavio na prapočetcima čovječanstva nakon što su Adam i Eva povjerovali Zlome, iznevjerili Boga, izgubili svoj identitet i na taj način postali gubitnicima. Rekao je da, dok se Adam pred tim Božjim pitanjem sakrio i pobegao, novi Adam, Isus Krist, na nj je odgovorio svojim vjernim *Evo me!*, te svojom poslušnošću Ocu do u smrt, omogućio da u stanju naše izgubljenosti i ranjenošt zlom i smrću ostvari svoj božanski naum spasenja. Kad god iz čovjeka progovori njegova ranjenost zlom i smrću, nastavio je biskup, odjekuje Božje pitanje Čovječe, gdje si?. Utvrđio je da je 1858. godine preko mala Bernardice, a Marijnim ustima, Bog čovječanstvu postavio upravo to spasonosno pitanje. Mala Bernardica po Marijinu naputku ima odgovor; uzima krunicu u ruke, moli i čini pokor te se na taj način uključuje u dinamizam Isusove pobjedničke vjernosti Ocu što se od toga lurdskega dogadaja do danas zbiva u mnogim ljudima koji shvaćaju da jedino u Isusu Kristu mogu postići smisao svog postojanja i biti izbavljeni od zla i smrti. Zaključio je da lurdski dogadaj i danas poziva svakoga od nas da na Božje pitanje Čovječe, gdje si? odgovorimo: "Evo me u Isusu Kristu. U njemu želim živjeti oslobođenost od ranjenosti zlom i smrću, u njemu biti spašen, njega prihvati kao svoju istinu i konačnu sudbinu." Pozvao je nazočne da zahvale Bogu na njegovim iznenadujućim strategijama, Bogu koji svoja velika djela uvijek ostvaruje malenim putem po malenim ljudima jer oni veliki i moćni, zaokupljeni svojim poslovima, ne

zamjećuju Božje djelo, a ako ga i zamijete, često ga prezuru smatrajući da se njime ne može postići ništa. Utvrđio je da je ta Božja strategija ostvarenja velikih djela po malim i neznatnim ljudima osobito vidljiva u Marijinu životu, ali i u životu svih nazočnih vjernika.

Točna dijagnoza čovjeka

Biskup se osvrnuo i na sadašnji trenutak u Hrvatskoj označen s puno tuge, nevolje, tjeskobe, jada, siromaštva, sukoba i nerazumijevanja te rekao da jedino Isus daje točnu dijagnozu čovjeka koja vrijedi za sva vremena, a koja je zapisana u današnjem evanđeoskom ulomku o čudesnom umnažanju kruha. Pojasnio je da Isus, govoreci o gladnom, očituje žalost zbog tog njegova stanja, ne smjerajući u konačnici na biološku glad čovjeka praznog želudca, nego onu glad koja u dubini čovjekova bića čežne za puninom, smislom, onostranošću, Bogom. Utvrđio je da glad našega praznog srca može nahraniti jedino Isus Krist koji je za sebe više puta rekao *Ja sam kruh života*; da on jedini ima moć pobijediti ono što je u nama ranjeno zlom, prolaznošću i smrću i u dubinu našeg gladnog bića unijeti puninu života. Podsetio je da Marija na različite načine služi tom Isusovom djelu hranjenja gladnog ljudska srca, da ona neprestano na svoj način prostire euharistijski stol, potiče i okuplja ljude na misu, s njima slavi i raduje se što primanjem euharistijskog kruha postaju dionicima Isusove besmrtnosti. Biskup je spomenuo kako je utješno što i u Požeškoj postoji veliki broj onih koji su iz vjere shvatili da jedino Isus Krist može nahraniti njihovu duboku glad za smislom i puninom života. Istaknuo je kako je večeras u pripravi za slavlje Trećega biskupijskog euharistijskog kongresa prava prigoda s Marijom razmisljati o važnosti euharistijskog kruha i obnoviti se u svijesti da slaveći i primajući Isusovo žrtvovano tijelo na križu i njegovu ljubav koja je pobijedila smrt, na najdublji način očitujuemo i ostvarujemo svoju pripadnost njegovoj Crkvi. Završavajući homiliju pozvao je nazočne da svakodnevno pokorom, obraćenjem i molitvom odgovore na Marijin poziv u Lurd. Posebno je upozorio na važnost molitve koja je trajna povezanost s Bogom, život u njegovoj prisutnosti, najlepše i najbolje što možemo učiniti za sebe i za druge.

Nakon poprične molitve sudionici misnoga slavlja s upaljenim svijećama uputili su u procesiji katedralnim trgom s likom Gospe Lurdske koji su nosili vjernici odjeveni u narodne nošnje. Nakon povratka u crkvu, biskup je pred likom Gospe Lurdske u ime nazočnih izmolio molitvu predanja Isusovoj Majci.

BLAGDAN GOSPE LURDSKE U POŽEŠKOJ BOLNICI

Isus Krist je preuzeo naše боли, patnje i smrt

Piše: Ivica Žuljević • Snimio: Ivan Ereiz

Prigodom blagdana Gospe Lurdske i Svjetskog dana bolesnika 11. veljače, biskup Antun Škvorčević predvodio je u kapeli Opće županijske bolnice u Požegi misno slavlje za bolesnike i djelatnike. Pozdravivši na početku misnog slavlja ravnatelja dr. Željka Glavića i suradnike te medicinsko osoblje i nazočne bolesnike, biskup je rekao da na blagdan Gospe Lurdske ujedno slavimo i 25. svjetski dan bolesnika koji je utemeljio sv. Ivan Pavao II. želeći da ovoga dana, dok stojimo pred likom Isusove Majke, vjernički razmišljamo o smislu čovjekove bolesti, patnje i smrti.

Znak naše prolaznosti

Homiliju je biskup započeo čestitkom članicama Hrvatske katoličke udruge medicinskih sestara i tehničara u Požeškoj biskupiji kojoj je ime ljubav. Kad ta moćna Božja ljubav pristupi čovjeku u teškim stanjima njegova života, onda on prestaje biti prepušteni bolesti i smrti te postaje pobednikom života. Naglasio je da je solidarnost s bolesnicima u promišljanjima vjere uvijek bila cijenjena. Primjer joj je Isus u svom pristupu bolesnicima o čemu govoriti današnji evanđeoski ulomak. On prolazi Galile-

st i određenosti za odlazak s ovoga svijeta, pristup vjere od velike pomoći. Osvrnuvši se na prvo čitanje iz Knjige proroka Izajje o sluzi Jahvinu opisanom kao čovjeku boli, vičnom patnjama, od koga svatko lice otklanja, ali koji je naše boli na se uzeo, biskup je rekao da je ovdje nakon teškog i bolnog iskustva izraelskog naroda u babilonskom sužanjstvu, opisano iščekivanje nekoga tko će po Božjem poslanju biti solidaran s patnicima i nositi njihovu bol, poniranost i odbačenost.

Utvrđio je da kršćani sve te značajke služe Jahvina otkrivaju u Isusu Kristu, koji raspet na križu i tjelesno nemoćan, blista najvećom unutarnjom snagom i ljepotom kojoj je ime ljubav. Kad ta moćna Božja ljubav pristupi čovjeku u teškim stanjima njegova života, onda on prestaje biti prepušteni bolesti i smrti te postaje pobednikom života. Naglasio je da je solidarnost s

bolesnicima u promišljanjima vjere uvijek bila cijenjena. Primjer joj je Isus u svom pristupu bolesnicima o čemu govoriti današnji evanđeoski ulomak. On prolazi Galile-

jom i propovijeda evangelje o kraljevstvu nebeskom te liječi svaku bolest i nemoć u narodu kao znak prodora kraljevstva na zemlju. Pojasnio je da Isus nije liječnik koji čovjeku pristupa s razine medicinske stručnosti i vraća zdravlje bolesnom tijelu, nego je moćan Duhom te ostvaruje ono na što je čovjek u konačnici pozvan; punu života u kraljevstvu nebeskom. Ako je kraljevstvo nebesko stanje naše konačne dovršenosti, oslobodenosti i punine života, nastavio je biskup, onda ono nije neka daleka stvarnost; upisana je u dnu našeg bića kao čežnja, određenje za drugačiji, puni, vječni život, u naše opiranje bolesti i smrti.

Bolesnicima služi i Crkva

Biskup je podsjetio da čovjek ne umire onda kad tjelesno oboli, nego kad sebičnost i zloča usmrti njegov duh istaknuvši da od te ranjenosti može izlječiti samo Isus Krist snagom svoga Duha ljubavi. Istaknuo je koliko je uz liječničku službu važno služenje Crkve bolesnicima koja im sakramentalnim putem donosi Isusovu blizinu i njegovu djelatnu ljubav što liječi naš na smrt ranjeni duh. Rekao je da u cijelovitom služenju bolesniku ima izvanredno značenje i ljudska blizina koja svjedoči da nije izgubljen jer i mi, na neki način poput Isusa, uzimamo na sebe njegovu bolest i umiranje. Zaželio je nazočnima da blizina Isusa Krista svakom njihovom osobnom životu i njegova moć kojom je liječio bude prisutna u njihovu djelovanju i da ova bolnica bude velika, ne prvenstveno prostorom i tehničkim pomagalima, nego ljudima; liječnicima, medicinskim sestrarama i drugim osobljem ispunjenim dobrotom, plemenitošću i ljubavlju.

Nakon poprične molitve biskup je u ime svih nazočnih izmolio molitvu pape Franje Gospoj Lurdskoj. Na završetku slavlja zahvalio je nazočnima za sudjelovanje na ovom slavlju i zaželio da Isusova Majka prati sve ono što iskrena srca nastoje po Božjem živjeti u svom osobnom životu i u poslanju te na sve zazvao Božji blagoslov.

Biskupija darovala medicinski aparat požeškoj Bolnici

Na blagdan Gospe Lurdske 11. veljače, a ujedno i na Svjetski dan bolesnika, biskup Antun Škvorčević nakon svete mise u Općoj županijskoj bolnici u Požegi predvodio je na odjelu radiologije svečanost blagoslovu medicinskog aparat *udarni val* te njegovo značenje za fizijatrijsko liječenje bolesnika u požeškoj bolnici. U kratkom je crtama protumačio princip njegova rada i njegove funkcije u smanjivanju bolesti i poticanju boljeg zacjeljivanja tkiva. Biskup je zatim zazvao Božji blagoslov na donirani aparat, na one koji će njime rukovati i na one koji će se pomoći njega liječiti. Ravnatelj bolnice dr. Glavić zajedno s voditeljem fizijatrije dr. Miščevićem zahvalio je biskupu na daru koji požešku bolnicu smješta na drugo mjesto u regiji po mogućnostima liječenja ovim aparatom.

EKUMENSKO SLAVLJE POŽEŠKE BISKUPIJE U NOVOJ GRADIŠKI

»Ja sam ovdje da molim za oproštaj i da praštam«

Piše i snimila: Višnja Mikić

U sklop Svjetske molitvene osmene za jedinstvo kršćana, koja se ove godine odvija pod geslom *Pomirenje – ljubav nas Kristova obuzima*, u župnoj crkvi Beogradske Začećne BDM u Novoj Gradiški 21. siječnja održano je središnje ekumensko slavlje Požeške biskupije koje su predvodili požeški biskup Antun Škvorčević i slavonski episkop Jovan Ćulibrk. Na početku slavlja biskup Škvorčević pozdravio je njegovu preosvećenost episkopa Jovana kao i njegove pratioce; novigradiškog paroha Ognjena i dakona Milana, zatim kanonike na čelu s prepoštom Ivicom Žuljevićem, svećenike Novigradiškog dekanata te sve nazočne vjernike. Spomenuvši klimatsku hladnoću koja trenutačno vlada, rekao je da nas daleko teže pogoda ona hladnoća ljudskog srca ranjenog zlom, grijehom i slabosu koja je razlogom žalosne podjele među kršćanima, a koja traje sve do danas. Pozvao je nazočne da sabranim i vjerničkim srcem večeras budu molitelji za dar pomirenja među kršćanima.

Ljubav i praštanje

Nakon naviještenih svetih čitanja, prvi je progovorio biskup Antun. Istaknuo je da je "silno znakovito što smo večeras zajedno jer svjedočimo – i mi katolici i braća pravoslavni – da vjerujemo Bogu i njegovu djelu ostvarenju u Isusu Kristu". Istaknuo je da o tom djelu govori apostol Pavao u naviještenom ulomku iz Druge poslanice Korinćanima kad kaže da je Bog u Isusu Kristu svijet

sa sobom pomirio, a da smo mi kršćani kao Kristovi poslanici pozvani pomiriti se s Bogom i međusobno. Podsjetio je da postoji teška činjenica podjela u nama samima, u našim obiteljima, među narodima i među Isusovim crkvama. "Što treba činiti pred tim podjelama?" zapitao je biskup, odgovorivši da si "uvijek iznova trebamo posvećivati kako Bog nije ostao ravnodušan pred tim stanjem, nego je u Sinu svome Isusu Kristu poduzeo najveći pothvat, utjelovljenjem ušao u našu ljudsku stvarnost ranjenu zlom i podjelama da bi nas pomirio sa sobom i s nama samima". A to je učinio, nastavio je biskup, tako što "nije pripovijedao o našim zločama, nemocima i pokvarenostima, nego što je tim našim stanjima nemoci pristupio svojim najmoćnijim sredstvom – ljubavlju i praštanjem, sposobnim izlječiti ono što je podijeljeno i ranjeno".

Jesmo li stariji ili mlađi sin?

Utvrđio je da upravo o toj ljubavi govori Isus u evandeoskoj prispodobi o milosrdnom ocu koji svom rasipnom sinu nakon njegova povratka nije po redu izbrojio sve zloče koje je počinio, nego mu je posvjedočio da je očeva ljubav jača od njegove zloče i na taj ga način izlječio od njegove izgubljenosti. Takvo očeve ponasanje izazvalo je ogorčenje kod starijeg sina koji mrmlja protiv Oca jer se ne ravna po pravilu recipročne pravednosti oko za oko, zub za zub; po kojem na zlo treba odgovoriti zlom, a ne praštanjem i ljubavlju kako je učinio Otac. Biskup je naglasio kako je evangelist Luka

ovaj prizor ostavio nedovršenim, pozivajući nas da promišlimo koji smo mi od ta dva sina. Rekao je da bi bilo pogrešno ono promišljanje u kojem bi katolici starijeg sina vidjeli u pravoslavnima, a pravoslavni u katolicima "jer možemo i mi katolici i pravoslavni biti na neki način ovaj mlađi, ali i stariji sin". Stariji sin smo onda, ustvrdio je biskup, "ako jedni drugima pristupamo s takvim raspolaženjem da svaki dan brojimo drugima kakvo su nam sve zlo učinili" jer se time zapravo još više u njem utvrđujemo, ostajemo žrtvama zla. Valja nam povjerovati da nam Bog ne želi svaki dan stavljati pred oči naše zloče, nego da nas on u Isusu Kristu želi pomiriti sa sobom i međusobno te se trebamo odvaziti jednako tako pristupati bližnjima.

Ljudi prašanja i milosrđa

»Pomirenje na ovim prostorima između pravoslavnih i katolika može se ozbiljnije početi događati onda kad jedni drugima pristupamo s poštovanjem i praštanjem, uviđek iznova podsjećajući jedni druge da Bog ne želi da i jedan narod ili pojedinac ostanе u nemoći zla, nego da postane novo biće«, rekao je biskup upitavši nazočne što je tko od njih spremjan danas u Hrvatskoj i ovdje u Novoj Gradiški živjeti. "Ukoliko mislimo da smo mi katolici Hrvati sada pozvani Srbima brojiti kako su zli ili ako su pravoslavni Srbi opredijeljeni Hrvatima navoditi kako su oni zli, grcat ćemo u mraku i nemoći i neće biti pomirenja". Završavajući homiliju pozvao je nazočne da "mole Isusa Krista da s nalogom svoga Duha uđe u rane naših podjela, izlječi ih svojim praštanjem i milosrđem te nas ospozobi da i mi možemo biti ljudi prašanja i milosrđa". Zaključio je: "Neka je blagoslovljeno sve ono što će svaki pojedini od vas učiniti u tom smislu vjerujući Isusu Kristu i onom djelu koje je on ostvario svojom mukom, smrću i uskršnjućem da s njime zajedno idemo naprijed, ljubeći Boga i poštujući ljudе".

Ne gledajmo u zlo

Potom je nastupio episkop Jovan i podsjetio da evandeoska prispodoba o izgubljenom sinu i milosrdnom ocu priпадa u najljepše riječi onoga za koga psalmopojac kaže da je *najljepši od ljudskih sinova*. Govoreći o Bogu koji vodi svoj narod na temelju ulomka iz proroka Izajje koji je napisan u prvom čitanju, episkop je progovorio o novom srcu i novom duhu Božjem naroda kojeg je Bog nekoć davno izveo iz egiptskog ropstva i 40 godina svojom svjetlostu vodio pustinjom idući pred njim u liku munje i ognja noću te stupa od oblaka danju. "Zaista, kud nas to vodi Gospod?" zapitao je episkop i na temelju onoga što

nam Sveti pismo govori o Abrahamu i Lotu, odgovorio da nas Bog želi izvesti iz Sodome i Gomore – gradova koji su do danas simboli svakog zla, ali pod uvjetom da se ne okrećemo natrag jer će nas zadesiti sudbina Lotove žene koja je zbog neposluha toj Božjoj naredbi bila pretvorena u stup soli, što prema predaji, do danas ondje stoji. Što je to uradila da se pretvori u stup soli? Kažnjena je tako teškom kaznom, utvrđio je episkop, jer nije bila u stanju ostaviti zlo iza sebe, nego je pogledala natrag u sve ono zlo koje ljudi nanose jedni drugima te upozorio da se i mi izlazimo isto opasnosti kad god se osvrćemo na "sve ono krvavo, prokleto i nesretno što smo mi ljudi u stanju jedni drugima učiniti" i kad u život ne provodimo ono što u Očenašu molimo *i oprosti nam kao što i mi oproštamo dužnicima svojim*. Episkop je nastavio: "Zato ni ja ovdje neću da govorim o konferencijama, deklaracijama, o rezolucijama o oproštenju; ja sam ovdje da molim za oproštaj i da praštam, da sa

svojim braćom hrišćanima živim u slavu Onoga koji je nama sve oprostio na krstu i da zapriječim i sebi i svakome drugome da gledam u Sodomu i Gomoru, ponavljajući Hristove riječi da oprostimo i molimo oproštaj", rekao je episkop Jovan navodeći riječi kojima je episkop Atanasije Jeftić opisao susret milosrdnog oca i izgubljenog sina *Ne zna se je li to prvo potrča sin k ocu ili to otac prvo potrča k sinu*. U činu oproštaja nema tebe i mene, nema tko će kome prvi da oprosti, a tko će prvi da traži oproštenje. Tako i ja ovdje prvi za oproštaj molim i oproštaj dajem", zaključio je homiliju episkop Jovan.

Pobjedimo mrak

U nastavku ekumenskog slavlja, dok su izricane pojedine nakane molitve vjernika, dvanaestero mlađih zapalilo je svjeća na uskrsnoj svjeći. Nakon što su svinoznačni zajedno izmolili Očenaš, biskup Antun je rekao: "Draga braćo i sestre! Pred nama gori uskrsna svjeća na kojoj

svojim župljanim u vrijeme određene križe tiskanih medija. Osobita pak zahvalnost ide vama, dragi čitatelji, koji ste prihvatali *Zajedništvo* i po njegovu čitanju nastojite biti u povezansosti sa svim zbiranjima u našoj mjesnoj Crkvi. Uvereni smo da je tijekom deset godina po *Zajedništvu* sijano plodno sjeme na tlu naše Biskupije, čiji se plodu nadamo u budućnosti.

Neka je našem *Zajedništvu* sretno u novim godinama njegova izlaženja.

Josip Krpeljević, generalni vikar

DESET GODINA ZAJEDNIŠTVA

Poštovani čitatelji!

Na prvu korizmenu nedjelju 2007. godine, prije deset godina ugledao je svjetlo dana prvi broj našega biskupijskog glasila *Zajedništvo*. Ono je pokrenuto u povodu desete obljetnice utemeljenja i uspostave naše Biskupije u pripravi za Drugi biskupijski euharistijski kongres. Nakon deset godina, također na prvu korizmenu nedjelju u rukama vam je njegov 65. broj, o dvadesetom obljetnici naše Biskupije, u pripravi za Treći biskupijski euharistijski kongres.

Čestitamo vam deseti rođendan biskupijskog Glasila i zahvaljujemo Bogu za sva dobročinstva koja nam je u minulim godinama udjelio posredstvom *Zajedništva*. Ono je svojevrsna kronika događaja iz života i djelovanja naše mjesne Crkve.

Cinimo to riječima psalmiste: »Slavite Gospodina na harfi, na liri od deset žica veličajte njega« (Ps 33, 2), uspoređujući deset žica na glazbenom instrumentu s deset godina izlaganje našeg Glasila, koje je bilo svojevrsni instrument kojim se Bog poslužio u izgradnji našega zajedništva u vjeri, nadi i ljubavi. Deseti rođendan *Zajedništva* također je prigoda da zahvalimo našem biskupu Antunu za njegovu viziju zajedništva Crkve, koje – kako je napisao u Korizmenoj poruci te 2007. godine – »u nama ostvaruje Isusova ljubav u snazi Duha Svetoga, a očituje se u euharistijskom slavlju i življenju ljubavi prema bližnjemu«.

Zahvalu završuje prvi glavni urednik prof. Mato Nosić, svi članovi uredništva,

DAN POSVEĆENOG ŽIVOTA U POŽEGI

Redovnici i zakonitost svijeće koja izgaranjem daje svjetlo

Piše: Ljiljana Marić • Snimio: D. Mirković

Na blagdan Prikazanja Gospodinova u hramu - Svjećnicu, 2. veljače redovnici i redovnice koji djeluju u Požeškoj biskupiji proslavili su u Požegi Dan posvećenog života.

Euharistija i redovništvo

Program je započeo u Dvorani bl. Alojzija Stepinca gdje je okupljenim redovnicima i redovnicama Ivica Raguž, dekan Teološkog fakulteta u Đakovu, održao izlaganje na temu "Euharistija i redovništvo". U predavanju ih je s jedne strane upozorio na opasnost da podlegnu onome što je nazvao *Šaulov sindrom* - gubitak svijesti o Božjoj prisutnosti, a druge pak strane, da u svom redovničkom životu obnove stav strahopštovanja prema svetinjama naše vjere, a osobito prema otajstvu euharistije.

Program je nastavljen molitvom Večernjih hvala u crkvi sv. Lovre i tijekom koje je bila i prigoda za svetu ispitnjed. Vrhunac proslave Dana posvećenog života odvio se u Katedrali na misnom slavlju koje je pred-

Otajstvena stvarnost

Što je to otajstvo i kuda nas ono želi dovesti biskup je protumačio polazeći od današnjega evandeoskog ulomka u kojem se opisuje židovski obred prikazanja dječaka Isusa u hramu - spomen na oslobođenje židovskog naroda iz egipatskog ropstva. Podsjetio je da sv. Luka evanđelju tri puta ponavlja kako je starac Šimun čovjek pun Duha Svetoga i ima moć vidjeti te u Isusu Kristu prepoznaće pomazanika Božjega i Božje spasenje. Utvrđio je da su ljudi kao starac Šimun dragocjeni, izrazivši uvjerenje da takvih ima i danas u Hrvatskoj. Rekao je da su sestre redovnice, braća redovnici i svi drugi nazočni na ovom slavlju upravo takve osobe jer je i njih večeras pokrenuo Duh Isusov da i oni, poput starca Šimuna, u Isusu Kristu prepoznaju trostruku otajstvenu stvarnost: svjetlost za sve narode, slavu Izraelovu i znak osporavan, odnosno kamen spoticanja. Polazeći od Šimunove tvrdnje da je Isus Krist svjetlost naroda, biskup je protumačio da je svjetlost stvarnost u koju je Bog utisnuo otajstvenu moć da bude jača od mraka utvrđivši da je "Isus Krist svjetlost po tome što se na križu sav prikazao, predao za nas i pobijedio smrt".

Svaka nas svjeća podseća da "svjetla ima onoliko koliko se svijeća troši", zaključio je biskup usporedivši sa svjećom redovnike i redovnice koji po karizmi utemeljitelja svoje redovničke zajednice žive za bližnjega po zakonitosti svijeće; troše se kako bi svjetlo pobijedilo mrak. Naglasio je da se ta usporedba sa svjećom može s pravom primjeniti i na braćne drugove koji su vjerni jedno drugome; u braku se troše i žrtvaju jedno za drugo, žive otajstvo ljubavi Božje gdje se kroz umiranje rada život. Usporedba se također može primijeniti i na sve one koji očima poput Šimunovih u bližnjima oko sebe vide Isusa Krista i žrtviju se za njih. Završavajući homiliju pozvao je nazočne redovnici i redovnike da se ispune dubokom stvarnošću Isusova svjetla i da nikad ne pomisle odustati od redovničkog života, već da se obnove u vjernosti Bogu i budu s njime pobijednici. Nakon homilije redovnici i redovnice sa zapaljenim su svijećama u rukama obnovili svoje redovničke zavjete.

Na završetku misnog slavlja biskup je zahvalio Bogu "što nam u Isusu Kristu trajno svjedoči svoju blizinu snagom Duha Svetoga". Zahvalio je i prisutnima na molitvi i žrtvi ugrađenoj u dvadesetogodišnju požešku mjesnu Crkvu. Zahvalio je prof. Ivici Ragužu za njegov doprinos u programu koji je prethodio ovom slavlju. Nakon mise redovnice i redovnici nastavili su za jedništvo u Domu sv. Ivana Pavla II. gdje je za njih bio pripravljen domjenak.

SJEDNICA VIJEĆA HBK ZA KATOLIČKI ODGOJ I OBRAZOVANJE

Pitanje izgradnje identiteta katoličkih škola

Piše i snimio: Ivica Žuljević

Upristorima Hrvatske biskupske konferencije u Zagrebu pod predsjedanjem biskupa Antuna Škvorčevića 26. siječnja održana je sjednica Vijeća HBK za katolički odgoj i obrazovanje. Na sjednici su sudjelovali i predstojnici Biskupijskih ureda za katoličke škole i ravnatelji katoličkih škola. Biskup Škvorčević u pozdravu je istaknuo važnost izgradnje jedinstvenog odgojno-obrazovnog sustava Katoličke Crkve u Hrvatskoj koji obuhvaća katoličke djece vratiće, osnovne i srednje škole, Katoličko sveučilište te visoka teološka učilišta. Spomenuo je da je sjednica ovog Vijeća svojevrsni forum svih navedenih ustanova kojem je cilj promicanje njihove povezanosti. Rekao je da tome poslužiti i izlaganja prof. Gordana Črpica te prof. Ivice Raguža koja su na dnevnom redu. Posebno je pozdravio Ivanu Petrac, voditeljicu Nacionalnog ureda za katoličke škole i tajnicu ovog Vijeća. Potom je tajnica pročitala zapisnik s prethodne sjednice što je potaknulo kratku raspravu o potrebi izvršenja svih njezinih zaključaka.

živimo u sadašnjem svijetu. Protumačio je značenje spomenutog Pavlova poticaja za konkretni život u katoličkim školama s posebnim naglaskom na ravnateljima škola o kojima prvenstveno ovisi veoma važno ozračje u katoličkim školama. Razvila se potom plodna rasprava u kojoj su osvijetljena pojedina konkretna pitanja iz života naših škola i razgovaralo se o načinu na koji valja ugraditi u školski plan i program smjernice iz spomenutog dokumenta Kongregacije za katolički odgoj.

Očitovalo se koliko je važno s državnim mjerodavnim dužnosnicima definirati određene pojedinosti identiteta katoličkih škola na temelju Ugovora između Svetog Stolice i Republike Hrvatske o suradnji na području odgoja i kulture. O nekim pojedinostima u tom pogledu progovorio je biskup Škvorčević upoznavši sudionike sjednice s nastojanjima koje Komisija HBK za odnos s državom poduzima. Tajnica Vijeća Ivana Petrac progovorila je o nastojanjima oko izgradnje identiteta katoličkih škola s posebnim osvrtom na potrebne promjene u školskim statutima. Predstavila je program godišnje trajne formacije djeLATNIKA katoličkih škola te ukazala na važnost pisanog Odgojno-obrazovnog projekta katoličkih škola koji je neka vrsta njihove osobne iskaznice. Biskup Škvorčević upoznao je nazočne s Odredbama HBK o katoličkim osnovnim i srednjim školama koje su potvrđene ad experimentum još na godinu dana te istakao važnost da komisija za izradu kurikulumu srednjih i osnovnih škola pri Nacionalnom uredu za katoličke škole što prije obavi svoj posao kako bi se plan i program u skladu s Ugovorom sa Svetom Stolicom mogao predstaviti hrvatskim biskupima i nadležnim tijelima Republike Hrvatske.

Skupština biskupa Đakovačko-osječke crkvene pokrajine

UBiskupskom domu u Đakovu 7. veljače održana je XXXIII. skupština biskupa Đakovačko-osječke crkvene pokrajine. Uz nadbiskupu domaćinu Đuru Hranicu na sjednici su sudjelovali nadbiskup u miru Marin Srakić, požeški biskup Antun Škvorčević, srijemski biskup Đuro Gašparović, kancelar Požeške biskupije Nikola Legac te tajnik Nadbiskupskog ordinarijata u Đakovu Dario Hrga. Nakon molitve Tretjega časa pozdravnu riječ uputio je domaćin, nadbiskup Đuro Hranic, čestitajući požeškom biskupu Antunu skorašnji blagdan blaženog Alojzija Stepinca, drugog zaštitnika Požeške biskupije.

Biskupi su raspravljali o potrebi i mogućnosti ujednačavanja različitih službenih formulara na razini Đakovačko-osječke crkvene pokrajine (zapisnik primopredaje župe, godišnje pastoralno izvješće, zapisnici dekanskih te kanonskih vizitacija i drugo). I ovom prigodom osvrnuli su se na određene gradanske udruge i njihov odnos prema Crkvi, napose na traženje potpore za ostvarivanje pojedinih njihovih projekata. Biskupi su otvorili razgovor o poruci, zadaćima, prioritetima i naglasima ekumeničkih nastojanja na području Slavonije i Srijema kao i u cijeloj Hrvatskoj. Razmotrili su i određena pitanja sadašnjeg društvenog trenutka i oblikovali o njima zajedničke evandeoske stavove.

DUHOVNE VJEŽBE ZA SVEĆENIKE U VELIKOJ

Blaženi Alojzije Stepinac uzor svećeničke vjernosti Bogu, Crkvi i narodu

Piše i snimio: Marijan Pavelić

Od 14. do 17. veljače u Domu sv. Augustina u Velikoj održane su duhovne vježbe za svećenike Požeške biskupije. Voditelj je bio mostarsko-duvanjski biskup Ratko Perić koji je svoje nagovore temeljio na liku bl. Alojzija Stepinca. Posljednjega dana sudionicima duhovnih vježbi pridružio se biskup Antun Škvorčević i predvodio zavrsno zahvalno misno slavlje. Pozvao je nazočne da na završetku trodnevnih duhovnih vježbi zahvale Bogu za darove koje su tijekom tога vremena primili. Rekao je da ovu misu slavimo u čast Isusove Majke koja je u veličkom svetištu posvjedočila koliko želi dobro svakom čovjeku, napose svećeniku. Spomenuo je da u ovu svetu misu želi uključiti i danas preminuloga prof. Tomislava Ivančića koji je rado dolazio u Požegu, a osobito na susrete trajne formacije svećenika do desete godine misništva kao i na svećeničke duhovne obnove te duhovne vježbe. Podsjetio je nazočne svećenike da su ovih dana razmišljali o bl. Alojziju Stepincu,

uzoru vjernosti hrvatskog čovjeka i svećenika Bogu, Crkvi i svome narodu pozavavši ih na zahvalnost za toga našeg blaženika.

Oči i uši vjere

Temeljem naviještenih svetih čitanja biskup je u homiliji progovorio o očima koje su Isusovim čudesnim zahvatom progledale i ušima koje su pročule istaknuvši da Isus uvijek povezuje čudo s vjerom kao očima kojima netko točno vidi i ušima kojima točno čuje istinu o samom sebi i stvarnosti oko sebe. Upitao je nazočne svećenike kakva je njihova vjera rekavši da su ove duhovne vježbe imale za cilj pročistiti je i učvrstiti kako bi sebe vidjeli onim očima kojima ih gleda sam Bog, Isus Krist. Podsjetio je da je dijalog između prve žene i zmje završio porazno, ali da je dijalog između Marije i Božjeg glasnika otkrio pravu sugovornicu koja Bogu posvema vjeruje i s njim suraduje. Utvrdio je da je u Isusu, Sinu Marijinu, progovorila moć kojom on našu ranjenost zlom i smrću preobražava u pobedu života. Izrazio je uvjerenje da su svećenici pred situacijama svojih ranjenosti i nemoći put Marije u ovim duhovnim vježbama ušli u sugovorništvo s Bogom, povjeravajući mu sebe; da je svjetlo Duha Svetoga prodrlo u njihove duše te da su prosvijetljeni tim svjetlom točno vidjeli tko su u onom naumu koji im je Bog uputio kad ih je pozvao. Rekao je da su svećenici u ovom svijetu izloženi napasti gledati sebe u svjetlu potrošačkog, hedonističkog društva koje pomraćuje ono što je Bog s njima naumio. Podsjetio ih je na svećeničke krijeve i potaknuo da ih hrabro prihvate te da idući za njim, putem bl. Alojzija Stepinca, žrtvu svoga života ugraduju u križ Isusov i njegovu pobjedu.

Biskup Škvorčević na kraju je izrazio uvjerenje da su svećenici ovim duhovnim vježbama razbistrili oči i pročistili uši svoje vjere te da se u svoje župe vraćaju s većom jasnoćom o samima sebi i o svom svećeničkom poslanju.

Isusov duhovni DNK

Na završetku misnoga slavlja završnu riječ duhovnih vježbi uputio je biskup Perić. Podsjetio je na pet točaka koje je kardinal Stepinac u oporuci napisao vjernicima svoje nadbiskupije 1957. godine i u kojima je sažeo svoju konačnu poruku. Rekavši da je prva točka vjera u Boga kojega nam je Isus Krist objavio kao Oca, biskup je upozorio svećenike da s Bogom ne zbrijaju šale niti međusobno, niti s vjernicima, pogotovo ne s amboma, nego da ga poštuju s najvećom čašću i slavom. Govoreći u drugoj točki - vjernosti Svetoj Stolici, rekao je da je naša kršćanska i katolička opstojnost na ovom svijetu bitno vezana uz Petrovu stolicu; stijenu na kojoj je Isus Krist sagradio svoju Crkvu, utvrđivši da mi stojimo ili padamo sa svojom povezanošću s Petromom službom pastira svih pastira i svih vjernika. Podsjetio je da je tijekom povijesti bilo svakavih papa, ali da se unatoč tome sačuvao Isusov duhovni DNK što ga je prenio na svog namjesnika. Naglasio je da je Stepinac bio mučenik toga jedinstva s Petromom stolicom koji je odolio svakom pokušaju da se njega i Crkvu u Hrvatskoj odvoji od Kristova namjesnika na zemlji. Tumačeći treću točku Stepinčeve oporuke, biskup je utvrdio da je Bog htio Mariju izdici iznad svih ljudskih bića jer ju je od početka izabrao za Majku svoga Sina te je na njoj u punini izvršio djelo spasenja kad ju je proslavio u nebu i postavio za kraljicu svemira. Govoreći o četvrtoj točki - uzajamnoj ljubavi, biskup Perić naglasio je da je Gospodin Isus sve zapovjedi dekaloga sažeo u dvije, odnosno jednu jedinu zapovijed ljubavi prema Bogu i bližnjemu, poručivši svećenicima da vrijeđe onoliko koliko su otvoreni za druge, koliko su ih spremni razumjeti i pomoći im. Konačno, govoreći o petoj točki - uzajamnoj molitvi, biskup je pravilo sv. Benedikta *Ora et labora* protumačio po pravilu sv. Ignacijskog: "Moli kađa svi ovisi samo i jedino o Bogu, a radi kađa da sve ovisi samo i jedino o tebi." Podsjetio je svećenike na dužnost molitve za vjernike u svojim župama, Biskupiji i u cijeloj Crkvi kao što su i vjernici u svakoj svetoj misi pozvani moliti za njih, svoje pastire. Završavajući nagovor, biskup Perić poželio je svećenicima da ih Bog Smogući prati svojim blagoslovom i milošću, a Blažena Djevica Marija svojim zagovorom istaknuvši da će mu ostati u lijepon uspomeni i molitvi.

Biskup Škvorčević na kraju je izrazio uvjerenje da su svećenici ovim duhovnim vježbama razbistrili oči i pročistili uši svoje vjere te da se u svoje župe vraćaju s većom jasnoćom o samima sebi i o svom svećeničkom poslanju.

SUSRET DJELATNIKA KATOLIČKIH ŠKOLA POŽEŠKE BISKUPIJE

Ljepota učiteljskog poslanja u katoličkoj školi

Piše i snimio: Vjekoslav Marić

Udvorani bl. Alojzija Stepinca Biskupskog doma u Požegi, 11. siječnja održan je susret svih djelatnika katoličkih škola Požeške biskupije i članova Katoličkog društva prosvjetnih djelatnika u Požeškoj biskupiji. Susretu je bio nazočan i biskup Antun Škvorčević. Program je započeo molitvom koju je predvodio Ivica Žuljević, predstojnik Biskupijskog ureda za katoličke škole.

Sol zemlje i svjetlost svijeta

Nazočnima se obratio biskup Škvorčević izrazivši najprije radost zbog ovog susreta i rekavši da "kad god se učitelji nađu zajedno, onda je na jednom mjestu na neki način zgrusnuta sva duhovna snaga koju oni nose, sav njihov žar, žrtva i ljubav što je ulažu u mlade ljudi koji su im povjereni u školi". Zahvaljujući im za to, poručio im je da najviše što mogu učiniti jedni za druge i za učenike jest "posvetiti sebe jedni drugima". Naglasio je da time čine ono isto što je za čovjeka učinio Isus Krist čije je "poučavanje bilo tek popratno djelo onome što je on, vjerenec Ocu, cijelovito činio za čovjeka".

Potom je isprisporovjedio nazočnima kako mu je tijekom pohoda jednoj obitelji minulog adventa majka govorila o uzbudnju s kojim je njezina trogodišnja kći pratila rast posijane božićne pšenice pitajući se što će s njome biti na Božić. Ako je uzbudljivo pratiti rast pšenice, koliko je tek uzbudljivo pratiti mladog čovjeka dok raste, zaključujuće je biskup upozorivši da mladi čovjek ne raste tek u znanju koje mu prenosimo, nego i u ljubavi koju prima u obitelji i školi. Utvrdio je da postoji velika svemirska činjenica koja je u temelju svega, a to je Božja ljubav te da je ona preduvjet da ljudi i čitav svemir ne samo postoje, nego i da rastu. Dok nas neki suvremenici znani krugovi pokušavaju uveriti, nastavio je biskup, da svemir po zakonu entropije ide prema svome odumiranju, Bog nam svojom ljubavlju u Isusu Kristu jamči da prvo čovjek, a onda ni sve-

mir, neće jednostavno nestati, nego da će se ljubav pokazati moćnjom od čovjekova razornog ratnog djelovanja i drugih negativnosti te da će po njoj i čovjek i svemir izrasti u puninu zvanu vječnost. Podsjetio je nazočne da su djeca i mlađi bića koja žele rasti, a da oni pridonose tome jer ih je Isus Krist, Riječ Očeva, osposobila da budu "sol zemlje i svjetlost svijeta" kako je rečeno u evandeoskom ulomku u molitvi na početku susreta. "Rastemo ne značujemo da krajem kako; u tišini, neopazice, na neki božanski način, njegovom snagom", rekao je biskup zahvalivši nazočnim prosvjetnim djelatnicima, kako u katoličkim, tako i u drugim školama, što s naslova vjere pristupaju djeci pomažući im tako da rastu. Primijenivši na nazočne riječi proroka Danijela "Umniči će blistati kao sjajni nebeski svod i koji su mnoge učili pravednosti kao zvijezde navijake, u svu vječnost", pozvao ih je da, dok djecu oduševljavaju da budu zvijezde i zvjezdice, i sami pozele biti "zvijezde u svu vječnost".

Potom je prof. dr. sc. Snježana Mališa s Katoličkog sveučilišta u Zagrebu održala izlaganje pod naslovom *Kristova pedagogija*. Istaknula je kako u Kristu svi prosvjetni djelatnici mogu imati prvi uzor zbog predanosti u pristupu onima koji su im dani, a zasigurno i zbog svoje žrtve radi drugih. Upravo su njima povjerena nećija djeca s ciljem da ih formiraju u cjelovite osobe, a to je nemoguće, poručila je prof. Mališa, ako i sami ne ulažu u svoj razvoj, u svoj re-odgoj kojim mogu postati još vjerodostojniji i sustavaratelji. Nakon izlaganja uslijedila je diskusija, a zatim se susret nastavio euharistijskom pobožnošću u crkvi sv. Lovre te domjenkom u prostorima Odgojno-obrazovnog centra.

Treća sjednica Mješovite komisije HBK i SPC

U vladičanskom dvoru u Novom Sadu 13. i 14. veljače 2017. godine održan je 3. sastanak Mješovite komisije Hrvatske biskupske konferencije i Srpske pravoslavne Crkve čiji je zadatak zajedničko razmatranje uloge blaženog Alojzija Stepinca prije, za vrijeme i poslije Drugog svjetskog rata.

U ime Svetе Stolice, sastanku na temu *Odnos nadbiskupa Stepinca prema Nezavisnoj državi Hrvatskoj od 1941. do 1945. godine* predsjedao je predsjednik Papinskog odbora za povijesne znanosti o. Bernard Ardura. Kao predstavnici Hrvatske biskupske konferencije sudjelovali su zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić, biskup mostarsko-duvanjski mons. Ratko Perić, biskup požeški

mons. Antun Škvorčević te dr. Jure Krišto i dr. Mario Jareb, znanstveni savjetnici s Hrvatskog instituta za povijest. Kao predstavnici Srpske pravoslavne Crkve sudjelovali su mitropolit zagrebačko-ljubičanski dr. Porfirije, mitropolit crnogorsko-primorski dr. Amfilohije, episkop bački dr. Irinej, episkop slavonski Ivan, prof. dr Darko Tanasković, veleposlanik i stalni predstavnik Republike Srbije pri UNESCO. Za ovu priliku pozvani su i stručnjaci prof. dr. Ljubodrag Dimić, profesor na Filozofском fakultetu u Beogradu te dr. Milan Kolarić, viši znanstveni suradnik na Institutu za povijest u Beogradu.

Predviđeno je da sljedeći sastanak Povjerenstva bude održan u Hrvatskoj i to u Požegi, 21. i

Hrvatska katolička udruženja medicinskih sestara i tehničara u Požeškoj biskupiji proslavila 20. obljetnicu djelovanja

Piše: Ljiljana Marić • Snimio: M. Pavelić

Bez vas, bez vašeg sestrinskog žara i mara u bolnici i izvan nje, naša Biskupija bila bi siromašnija – zahvalio je biskup sestrama za sve ono što su nastojale činiti.

Hrvatska katolička udruženja medicinskih sestara i tehničara u Požeškoj biskupiji (HKUMSTuPB) 25. veljače u Požegi obilježila je svoju 20. obljetnicu djelovanja. Obilježavanje je počelo 21. godišnjom skupština Udruge, a nastavljeno je predavanjem v.l. Krinoslava Siroglačića na temu *Euharistija - izvor snage u životnim izazovima*. Slijedilo je svečano euharistijsko slavlje u crkvi sv. Lovre koje je predvodio biskup Antun Škvorčević. Medicinskim sestrama pridružili su se njihovi učvanići te skupina mlađih iz različitih župa Požeške biskupije koja je stigla u Požegu na edukacijski susret *Mladi za mlade*. S biskupom su koncelebitali generalni vikar Josip Kraljević, rektor crkve sv. Lovre Karlo Prpić, predstojnik Katehetičkog ureda Robert Mokri, bolnički dušobrižnici Dragoslav Kozić te nekoliko mlađih svećenika. Biskup je pozdravio svećenike, medicinske sestre i animatore čestitavši predsjednicu Miri Ilić i svim sestrama članicama 20. obljetnicu postojanja njihove Udruge. Rekao je da danas želimo zahvaliti Blaženoj Djevici Mariji, zaštitnici Udruge, što prati njezine članice u nastojanjima svjedočenja vjernosti Isusu Kristu u bolničkom i izvanbolničkom poslanju te ju moliti za daljnju potporu.

Zahvala za djelovanje

U homiliji je biskup spomenuo da se dobro sjeća kako su se medicinske sestre, one iste

godine kada je utemeljena Požeška biskupija, složile u Požegi kao i u većini drugih gradova u našoj Biskupiji gdje postoje bolnice te utemeljile svoju Udrugu. Naglasio je da su se svojim djelovanjem u proteklih dvadeset godina ugradile u živi organizam požeške mjesne Crkve. "Bez vas, bez vašega sestrinskog žara i mara u bolnici i izvan nje, naša Biskupija bila bi siromašnija", rekao je biskup zahvalivši sestrama za sve ono što su nastojale činiti. Rekao je i kako je moguće da su se nakon dvadeset godina ponešto ohladile u svom opredjeljenju te ih pozvao da se ponovno zagriju i nastave djelovati u novom raspoređenju istaknuvši da im u tom može pomoći navještena Božja riječ. Tumačeci ulomak prvog čitanja iz Knjige Sirahove upozorio je kako sveti pisac, utvrđivši da je Bog stvorio čovjeka, posebno naglašava da mu je stvorio oči, uši i srce. Naglasio je da je Bog čovjeku podario ne samo fizičke oči i uši kojima može vidjeti i čuti svijet i ljude oko sebe, nego da mu je dao oči i uši srca kojima može dublje i potpunije vidjeti i čuti stvarnost.

Razlog zbog kojeg su se medicinske sestre udržile u katoličku udružbu biskup je pronašao u njihovoj želji da sebe i ljude oko sebe, a osobito bolesnike, gledaju i čuju očima srca, to jest očima vjere. "Srce koje vjeruje, čuje Boga i osjeća njegovu blizinu", utvrdio je biskup naglasivši da bismo bez tog osjetila bili gluhi. Iz te osjetljivosti po svetom piscu proizlaze tri zadaće koje je Bog povjerio čovjeku. Prva se odnosi na čovjeka kojemu je Bog pri stvaranju povjerio biti gospodarom nad stvorenom stvarnošću, ali ne tako da bi ju uništio, nego joj služio poput Isusa Krista. Druga zadaća odnosi se na čovjeka kao biće srca po ko-

jem je cijela stvarnost oduhovljena. Rekao je da su medicinske sestre, svojim opredjeljenjem udruživanja, kao vjernice željele unijeti oduhovljenost u mračne i teške situacije ranjenosti trpljenjem i bolešću na smrt. Treća zadaća za koju je Bog oposobio čovjeka jest da on, dok svojim očima gleda Božju slavu i ljepotu, ušima je čuje i srcem dodiruje; iskazuju hvalu Bogu sive Stvoritelju. Jedan od načina iskazivanja hvale Bogu je pjevanje. Stoga je biskup zahvalio sestrama što u svom djelovanju imaju i pjevački zbor kojim slave Boga naglasivši da se ta slava prije svega i nadasve iskazuje vlastitim životom, svim onim što u životu radimo.

Kraljevstvo nebesko

Tumačeci evanđeoski ulomak koji govori o Isusovu odnosu prema djeci u sredini koja nije dijete poštivala, biskup je utvrdio da su djeca Isusu silno važna jer njima pripada kraljevstvo nebesko.

Zahvalivši sestrama što u svojim ustavovima njeguju osobitu osjetljivost za ljudski život od njegova naravnog začetca pa sve do njegova prirodnog svršetka, biskup je naglasio da je kraljevstvo nebesko stanje u kojem je »čovjek oslobođen od svega onoga što je ranjenost, prolaznost, uvjetovanost i smrtnost te ulazak u puninu zajedništva Božjeg života u kojem može rascvasti u dimenzijama konačnosti na koju ga je pozvao Bog«. Zapravo, kraljevstvo nebesko sam je Isus Krist. Rekao je sestrama da kad god bolesnicima, a osobito umirućima, otvaraju oči za Isusa Krista i omogućuju da kroz svete sakramente postanu dionicima njezove pobjede nad smrću, zapravo pomažu da zakorače u puninu života - kraljevstvo

Hodimo i mi danas s upaljenim svjetiljkama kako ne bismo posrtali u svijetu punom mračnih ideologija. Punimo često svoje svjetiljke uljem na način kako smo to i danas činili, u euharistiji – izvoru svjetla, snage i ljubavi.

nebesko. Isus postavlja dijete kao uzor čovjeka zato što je ono biće silnog povjerenja; dijete bezuvjetno vjeruje svojim roditeljima, rodbinu i ljudima općenito.

Na kraju misnoga slavlja biskup je uputio riječ pozdrava medicinskim sestrama s podršću drugih biskupija, a napose iz Zadra, koje su došle podijeliti radost sa slavljenicama požeške Udruge. Pozvao je sestre slavljenice da i nadalje tijekom ove godine nastave zahvaljivati Bogu za 20 godina svoga djelovanja, a osobito da to učine na slavlju Trećega biskupijskog euharistijskog kongresa idućega 24. rujna u Požegi.

Vječna profesija

Nakon misnoga slavlja uslijedila je svečana akademija u Dvorani sv. Terezije Avilske. Na početku se nazočnima obratila Mira Ilić, predsjednica HKUMSTuPB podsjetivši kako je to bila prva katolička udružba u sklopu nacionalnog Društva. Međutim, zbog samostalnog odlučivanja i kvalitetnijeg djelovanja, medicinske sestre s područja Požeške biskupije odlučile su se za osnivanje samostalne Udruge s ogranicima u Lipiku, Pakracu, Novoj Gradiški, Virovitici i Našicama.

Predsjednica Ilić zatim je ukratko objasnila zašto je osnovana ovakva Udruga i koja je uopće uloga vjernika laika u civilnom društvu pozivajući se na dokument II. vatikanskog sabora pod naslovom *Lumen gentium*. – Blagopokojni prof. dr. Tomislav Ivančić, pojašnjavajući ovaj dokument kaže: »Laici ne moraju činiti neke posebne

je djelatnost od egzistencijalne važnosti za čovječanstvo. Njega bolesnika, kako piše u jednom časopisu, vječna je profesija - rekla je predsjednica Ilić.

Dodala je kako je začetnica modernog sestrinstva Florence Nightingale rekla sestraru: "Upamtite, sestra mora biti ta koja će biti oslonac. Sestra mora imati poštovanje prema svom pozivu jer je Božji dragocjenu dar života često stavljen u njezine ruke."

Nazočne je zatim pozdravila s. Melhiora Biošić, dopredsjednica Hrvatske katoličke udruženja medicinskih sestara Zadar s kojom je bila i predsjednica Udruge Eva Zubović. Tanja Lupieri, predsjednica Hrvatske udruženje medicinskih sestara i tehničara, pozdravila je sve nazočne te uputila čestitke slavljenicama.

O dva desetljeća rada HKUMSTuPB prikazan je kratki film kojeg je priredio v.l. Marijan Pavelić. Uslijedila je zahvala onima koji su bila snažna potpora radu Udruge od njezinu osnutka, a to je, prije svega, Požeška biskupija i biskup Antun Škvorčević, Opća županijska bolnica Požega i njezin ravnatelj prof. dr. Željko Glavić te požeški Samostan sestara milosrdnica. Zahvala je izrečena i prvoj predsjednici Mariji Pavljak, osnivačkom odboru te prvoj voditeljici Pjevačkog zbor Ivanki Pečur.

U glazbenom dijelu nastupio je Pjevački zbor medicinskih sestara *Immaculata* pod vodstvom v.l. Marija Većerića. Susret je završio obilaskom Djecezanskog muzeja i požeške Katedrale.

U POŽEGI ODRŽAN STRUČNI SKUP VJEROUČITELJA**Vjeroučiteljsko je poslanje uvođenje djece u život po vjeri**

Piše: Patricija Brdar • Snimio: M. Pavelić

UDvorani sv. Terezije Avilske u Požegi, 18. veljače održan je stručni skup vjeroučitelja u osnovnim i srednjim školama na području Požeške biskupije. Skup, kojemu je nazočio i biskup Antun Škvorčević, organizirala je Agencija za odgoj i obrazovanje u suradnji s Katehetskim uredom Požeške biskupije. Tema stručnog skupa bila je *Rad s djecom s teškoćama u nastavikatoličkog vjeronauka*. Susret je započeo molitvom koju je pripremila vjeroučiteljica Ksenija Tomašek, a predvodile su je vjeroučiteljice Tihana Petković i Ivana Tukrak. U molitvi su se vjeroučitelji spomenuli i preminuloga profesora Tomislava Ivančića. Potom je predstojnik Katehetskog ureda Požeške biskupije Robert Mokri pozdravio biskupa, višu savjetnicu Ankicu Mlinarić i sve nazočne vjeroučitelje.

Stanje zdravlja

Nadovezujući se na molitvu i pozdravljujući nazočne vjeroučitelje, biskup je izradio radost što među njima ima i onih koji su u vjeroučiteljskoj službi u Požeškoj biskupiji «izdržali» svih dvadeset godina njezinog postojanja podsjetivši „da smo osnutkom Požeške biskupije, između ostalog na sebe preuzeли i obvezu navještanja Isusove radozne vijesti na različitim razinama i na različite načine, od kojih je jedan i vjeronauk u školi“. Utvrđivši da ono štovjeronaukom u školi obrazujujemo nije nešto naše ljudsko nego Božja objava odozgo, biskup je naglasio da „Isus nije neki religijski učitelj, nego kateheza u župi, a osobito da sudjeluju u

spomenutom događaju u rujnu. Također ih je potaknuo da ne ostanu samo na razini stručnosti jer stručnost sama po sebi ne vodi u dubine Kristova prema kojima moraju težiti. Poželio im je uspješan rad na stručnom skupu te im zahvalio za sve što nastoje činiti u svom vjeroučiteljskom poslanju.

Strpljenje i ljubav

Pozdravnu riječ sudionicima stručnog skupa uputila je i viša savjetnica za vjeronauk Ankica Mlinarić koja je naglasila važnost i potrebu obrađivanja ove teme te ukratko predstavila predavačicu i voditeljice radionica. Predavanje pod naslovom *Izazovi i mogućnosti rada s učenicima s teškoćama u razvoju* održala je Dejana Varnica, mr. spec. školski i predškolske pedagogije. Svoje izlaganje započela je upitom o učestalosti rada s djecom s teškoćama u razvoju naglasivši potrebu prepoznavanja i razlikovanja specifičnosti takve djece. Spomenula je da učenici s posebnim potrebama imaju pravo na obrazovanje koje će poštivati njihovo dostojanstvo, poticati njihove najbolje sposobnosti, samostalnost i uključivanje u zajednicu, a time i u društvo. Navela je različite oblike oštećenja, teškoće u učenju, poremećaje u ponašanju i intelektualne teškoće koje je potrebno učiti i dokumentirati kako bi se moglo odgovorno i prikladno postupiti odgojno-obrazovnoj integraciji učenika u zajednicu i društvo. Bilo da se radi o redovnim programima s individualiziranim pristupom ili o prilagođenim programima, svakom je djetetu potrebno pristupiti na individualiziran način i vrednovati njegovo napredovanje u odnosu na njega samoga i na početnu situaciju koja je zatečena. Poželjne osobine nastavnika u takvom procesu su na prvom mjestu strpljenje, a onda fleksibilnost, ljubav, ljubaznost i stručnost.

Nakon predavanje uslijedile su dvije radionice pod nazivom *Metodikarada s učenicima s teškoćama u razvoju u nastavi vjeronauka s posebnim naglaskom na izradu prilagodenog i individualiziranog programa i Metodika rada s učenicima s teškoćama u razvoju u nastavi vjeronauka iz perspektive pedagoga i defektologa*. Radionice su zajedno održale profesorica pedagogije Kristina Gugić i profesorica defektologije Maša Pešec. Tijekom odvijanja radionica one su na temelju vlastitog dugogodišnjeg iskustva rada s djecom s teškoćama u razvoju odgovarale na pitanja vjeroučitelja i nastojale pomoći u iznalaženju početnih rješenja za neke konkretne probleme s kojima se susreću vjeroučitelji u svakodnevnom radu.

MISNO SLAVLJE ZA POGINULE BRANITELJE PLETERNIČKOGA KRAJA**Pamtimo žrtvu koju su branitelji prinijeli za našu slobodu**

Piše i snimila: Vesna Milković

i odjelo postane najvažnije u našem životu, udaljiti ćemo se od Boga, a onda i od nas samih te ćemo postati žrtve standarda, rekao je biskup, istaknuvši kako Bog želi da materijalno služi nama, a ne mi njemu.

Božja riječ u današnjem evandeoskom ulomku ne poziva nas da budemo bezbržni i neodgovorni ljudi, nego nas poziva da u njegovanju odnosa prema stvorenim stvarnostima sačuvamo svoje ljudsko lice i svoje ljudsko dostojanstvo i da nikad od neke stvorene stvarnosti ne stvorimo idola kojemu ćemo služiti, nego da Bog na ljestvici našeg života uvijek bude na prvom i najvažnijem mjestu. Svojim pozivom da ne brinemo za sutra, Isus želi relativizirati naš odnos prema prošlosti i budućnosti jer prošlost je prošla, a budućnost još nije došla te nas potiče da živimo svoju sadašnjost, svoj danas kao trenutak u kojem se ostvaruje smisao našeg postojanja po zajedništvu s Bogom. Pozvao je vjernike da svaki svoj dan učine trenutkom punim Božje blizine i omogućavanja da on bude prvi i najvažniji u našem životu. Završavajući homiliju biskup je pozvao nazočne da sve svoje brige, uključujući i brigu za poginule branitelje, povjere u Božje ruke, u njegov vječni zagrijaj.

Na završetku misnog slavlja biskup je zahvalio nazočnima što su poginule branitelje povjerili Božjem pamćenju koje traje vječno. Zamolio je Boga da u srca njihovih najbližih unesu puno svoga svjetla i utjeche. Zaželio je i dobar početak svetoga korizmenog vremena pozvavši na sudjelovanje na katehezama o svetoj misi koje će se održavati svakoga četvrtka tijekom korizme i na sve zazvao Božji blagoslov.

Bog nas ne zaboravlja

Homiliju je biskup započeo tumačenjem ulomka prvog čitanja u kojem prorok Izajja, unatoč teškom iskustvu razaranja Jeruzalema i odvođenja naroda u babilonsko sužanjstvo, tvrdi da Bog nije zaboravio svoj narod jer ga nikad nije prestao ljubiti. Povezujući to s našim iskustvom nedavnoga Domovinskog rata, biskup je utvrdio da Bog nije zaboravio ni nas ni naše poginule branitelje jer je njegova ljubav progovorila u ljubavi naših branitelja za slobodnu domovinu i za naše dostojanstvo. Činjenica da nas Bog nije zaboravio i da nas nikad neće zaboraviti naša je velika utjeha, rekao je biskup, ali i poticaj da ne budemo bića zaborava, nego da pamtimo žrtvu koju su branitelji prinijeli za našu slobodu. Obra-

STRUČNI SKUP ZA ODGOJITELJICE U VJERI POŽEŠKE BISKUPIJE

Promicanje kvalitete vjerskog odgoja

Piše i snimila: Patricija Brdar

U prostorijama Odgojno-obrazovnog centra u Požegi 11. veljače održan je stručni skup za odgojiteljice u vjeri, ravnateljice i stručne suradnice predškolskih ustanova na području Požeške biskupije.

jenile imalo najviše uspjeha, koja su njihova postignuća u profesionalnom rastu i razvoju te čime su posebno zadovoljne. SWOT analiza daje uvid u profesionalno napredovanje pri čemu važnu ulogu ima upravo dokumentiranje. Ono se može vršiti na različite načine, kao što je dokumentiranje odgojno-obrazovne prakse, pisana dokumentacija, individualni portfolio, video-zapisni sredstvo samorefleksije i opservacije postignuća djeteta, audio-zapisni i ostalo čime se postiže razvijanje osobnih, stručnih i profesionalnih kompetencija odgojitelja. Četiri su važna stupnja u cijelom procesu, a to su planiranje u kojem se postavlja cilj i zadaju aktivnosti kako doći do cilja, primjena isplaniranoga, praćenje uspješnosti cijelog procesa te analiza s unutarnjim i vanjskim vrednovanjem aktivnosti. Predavačica je naglasila važnost suradnje sa svim institucijama koje sudjeluju i pomažu u unapređenju odgojno-obrazovnog procesa. Izlaganje je završila kratkom vježbom.

Skup je organizirala Agencija za odgoj i obrazovanje u suradnji s Katehetskim uredom Požeške biskupije. Na početku je sve prisutne pozdravio predstojnik Robert Mokri te u duhu blagdana Gospe Lurdske zašljelo svima zdravu i plodonsnu suradnju i rad. Nakon molitve, viša savjetnica za vjeronauk pri Agenciji za odgoj i obrazovanje Ankica Mlinarić uputila je naznačnim odgojiteljicama i ravnateljicama pozdravnu riječ i uvela ih u radni dio stručnog skupa.

Važnost SWOT analize

Prvo predavanje pod nazivom "Planiranje i dokumentiranje odgojno-obrazovnog procesa u dječjem vrtiću" održala je Luja Zamečnik, viša savjetnica za predškolski odgoj. U predavanju je naglasila važnost dokumentiranja u skladu s *Pravilnikom o obrascima i sadržaju pedagoške dokumentacije i evidencije o djeci u dječjem vrtiću te Programom katoličkog vjerskog odgoja djece rane i predškolske dobi*. Spominjući SWOT analizu predavačica je prisutne pozvala da si postave pitanje koji su njihovi poticaji za nove spoznaje i učenje; je li njihovo planiranje odraz potreba skupine i individualnih potreba djeteta ili ga rješavaju "u hodu", koliko često primjenjuju novu strategiju/metodu/evaluaciju u radu s djecom koja je potaknuta spoznajama dobivenim stručnim usavršavanjem, što je od onoga što su primi-

Vrednovanje

Druge predavanje održala je Jasna Puljić, odgojiteljica savjetnica, na temu "Metode,

postupci i tehnike dokumentiranja i vrednovanja u vjerskom odgoju". Predavačica je započela izlaganje pitanjem odgojiteljicama koliko vremena provedu u dokumentiranju i vrednovanju svoga rada. Kad se uzmu u obzir sva tehnološka dostignuća kojima se današnji čovjek služi, unatoč prvotnom nezadovoljavajućem odgovoru čini se da se taj proces događa i češće nego se u prvi trenutak pomisli. Ipak, kad čovjek postane svjestan da to čini spontano, potrebno je sve prikupljene dojmove pospremiti i usustaviti. Različiti su načini i mogućnosti dokumentiranja i vrednovanja odgojno-obrazovnog procesa; djeće individualne mape s njihovim izričajima, likovnim radovima, fotografijama, čak i poteškoćama, zatim mape zajedničkih aktivnosti skupine, ali i osobna mapa profesionalnog razvoja u koju, kao odgojiteljice u vjeri, svakako trebaju uključiti i duhovnu dimenziju. Također, tu je ono što se može nazvati refleksivni prijatelj, kao i refleksivna skupina koja analizira i vrednuje aktivnosti više odgojiteljica međusobno te mala akcijska istraživanja koja se provode u vlastitom okruženju. Kao i ostale programe, program katoličkog vjerskog odgoja treba vrednovati da bi bio kvalitetniji, a po potrebi treba uključiti i vanjske institucije, kao što su katehetski uredi, Agencija za odgoj i obrazovanje, Nacionalni katehetski ured i Nacionalni centar za vanjsko vrednovanje obrazovanja.

Nakon predavanja uslijedile su dvije pedagoške radionice. Prvu radionicu "Programiranje u vjerskom odgoju" vodila je Katica Ilić, odgojiteljica i savjetnica, a drugu Jelica Katić, također odgojiteljica savjetnica, na temu "Dokumentiranje i vrednovanje u vjerskom odgoju". Aktivnim sudjelovanjem u svim zadatcima i aktivnostima odgojiteljice su iskazale svoje zadovoljstvo stručnim skupom kojim su se mogle podsjetiti i informirati o načinima dokumentiranja vlastitog rada te potaknuti na kvalitetnije provođenje odgojno-obrazovnog procesa u predškolskoj ustanovi u kojoj rade.

OBILJEŽEN DAN ŽIVOTA

Ljubiti jedno drugo u braku svakodnevna je odluka

Piše i snimio: Vjekoslav Marić

Udvorani sv. Terezije Avilske u Požegi 8. veljače, Obiteljski centar Požeške biskupije "Pro vita et familia" organizirao je prigodni program uz Svjetski dan života pod nazivom *Ljubite jedno drugo* u kojem su sudjelovali učenici Katoličke osnovne škole, Katoličke gimnazije te mladi Župa sv. Leopolda Mandića i sv. Terezije Avilske. - Dan života slavi se 5. veljače, a Dan braka 8. veljače te smo ta dva dana nastojali po-

vezati jer jedan o drugome ovise i jedan na drugi utjec. Cilj nam je bio da ovim programom promičemo vrijednosti kršćanskog braka. U ovu aktivnost uključili smo učenike naše dvije katoličke škole te mlađe požeških župa kako bi ih na dugoročan način pripremili za vrednote i vrijednosti braka - objasnila je Ana Matković, voditeljica Centra "Za život i obitelj".

U programu je nastupio dječji zbor Ka-

toličke osnovne škole pod vodstvom prof. Ljube Šolić, zatim je prikazan video zapis u kojem su naznačni mogli čuti i vidjeti što učenici Katoličke osnovne škole i Katoličke gimnazije misle o braku. Posebno je zanimljivo bilo poslušati što o braku misle Marika i Krešimir Mihalj koji su u bračnom zajedništvu već pola stoljeća. Oni su ovom prigodom podijelili i nekoliko savjeta za ustrajnost u braku. „Kako brak postaje mrak“ zanimljivim scenskim prikazom predstavili su mlađi požeške Župe sv. Leopolda Mandića. A da to zaista i ne bude, potrebna je molitva koju su za obitelj izmolili supružnici Željka i Anto Barbarić, koordinatori požeške lokalne zajednice Hrvatske zajednice bračnih susreta. Ljubiti, odnosno voljeti jedno drugo svakodnevna je odluka - jednostavna, ali zahtjevana. Samo se s Bogom može pobijediti svaka negativnost na tom putu i jače uživati dobro koje se svakodnevno iznova rada kroz praštanje i kajanje, ispunjeno i pričest, Božju riječ i molitvu - poručeno je s obilježavanja Dana života koje se zatim nastavilo u požeškoj Katedrali na molitvi svete krunice te misnom slavlju koje je predvodio Pavle Primorac u sklopu devetnice Gospa Lurdske.

Proslava Svetog Valentina u Podgoraču

Zupa Podgorač proslavila je svoga drugog nebeskog zaštitnika sv. Valentina. Vjernici župe pripremili su se za proslavu Valentinova trodnevnog pripravom. Prvi dan trodnevnice predvodio je velečani Oliver Krnjčić, kapelan u Kutjevu, a na misi je pjevao zbor mladih iz Razbojišta. Drugog dana u goste je došao Dražen Zrile zajedno sa svojim župnim zborom iz Bokšića dok je treći dan trodnevnice predvodio Augustin Tašić iz Sopja, a na misi je pjevao zbor iz istoimene župe.

Na kraju svete mise članica župnog pastoralnog vijeća Katica Babić u ime župe predala je novčani dar vlač. Odilonu u iznosu od 4.000,00 kuna za sirotište sv. Ivana Pavla II. koje velečasni Odilon vodi u svoje rodnome mjestu u Beninu.

Korizmene tribine četvrtkom

Požeška biskupija, kao i prijašnjih godina, organizira korizmene tribine četvrtkom kojima nastoji promicati dijalog između vjere i kulture. Tribine četvrtkom nadopunjavaju program koji se ove godine, u pripravi za Treći biskupijski euharistijski kongres, odvija u svim župama Požeške biskupije.

Raspored tribina:

2. ožujka 2017. • dr. IVO LUČIĆ, Institut za povijest: *Suočavanjem s prošlošću osvjetljavamo put u budućnost*

9. ožujka 2017. • dr. NEVEN ŠIMAC, doktor prava i član Komisije Iustitia et Pax HBK: *Identitet i vrijednosti u RH i EU*

23. ožujka 2017. • dr. IVO BANAC, povjesničar, pisac i političar: *Da ni jedan duh ne luta svijetom: hrvatske podjele i pomirenja*

30. ožujka 2017. • dr. IVICA RAGUŽ, Katolički bogoslovni fakultet u Đakovu: *O kršćanskoj krjeposti; vrla žena i vrlji muškarac*

6. travnja 2017. • JANICA KOSTELIĆ, državna tajnica za sport: *Odricanjem i žrtvom do uspjeha*

Sve navedene tribine održavaju se u Dvorani sv. Terezije Avilske u Požegi s početkom u 19:00 sati.

Radujemo se Vašem dolasku.

DRAGICA DVORAČEK, UMIROVLJENA DJELATNICA VELIČKOG DOMA ZA STARIE I NEMOĆNE OSOBE

Važnost duhovne dimenzije u umirovljeničkom domu

Razgovarala: Ljiljana Marić • Snimio: Duško Mirković

Dragica Dvoraček, rođena Vojvodić, umirovljena djelatnica Doma za starie i nemoćne osobe u Velikoj i župljanku Župe sv. Augustina u Velikoj, imala je sreću da je od najranijeg djetinjstva bila odgajana u čvrstoj vjeri. Cijeli radni vijek, osim prva tri mjeseca rada, provela je u veličkom domu. Rodena je i odrasla u Biškupcima, u župi Stražeman. Udalala se za Marka Dvoračeka s kojim je u braku rodila tri sina od kojih je najmlađi Ivan, nakon završenog građevinskog studija, otisao u salezijansku redovničku zajednicu.

* Tko je imao najviše utjecaja na izgradnju Vašeg vjerskog života?

- Naš otac, koji je bio i crkveni odbornik, bio je poseban u pitanju vjere. Naime, tada nije bilo uobičajeno da muškarci vode posebnu brigu o vjerskom odgoju djece što je on činio. On je mene i sestru prvi puta odveo i u Voćin. Tada sam imala devet godina. I od tada, osim kada sam bila trudna i nakon

porodaja, svake sam godine išla pješice u voćinsko svetište. Moja najranija sjećanja vezana su uz zornice, zatim uz svibanske i listopadske pobožnosti. Obaveznici su bili i odlatci na nedjeljne mise.

* Po čemu pamtite školske dane?

- Našu župu je za moga školovanja došao župnik Josip Devčić koji je posebno okupljao djecu i mlade; išli smo na razne izlete pa smo zbog toga imali i problema s vlastima. Posebno lijepu uspomenu nosim sa sakramenta svete potvrde koji sam primila u četvrtom razredu osnovne škole. Dobila sam čast da pozdravim blagopokojnog kardinala Kuharića jednom pjesmicom koju još danas znam. Kardinala Kuharića pamtit će po još jednoj posebnoj milosti. On je 29. 8. 1991. dolazio u Stražeman blagosloviti novi župni stan. Bila sam u devetom mjesecu trudnoće i stajala sam pred kućom sa svojom svekrvom u Biškupcima kroz koje je kardinal morao proći na putu prema Stražemanu. Vozio se u automobilu u pratnji hrvatske garde i kada me video, zaustavio je auto, otvorio prozor i rekao mi: "Majko, Bog te blagoslovio!" Bilo mi je neopisivo.

* S obzirom da ste radili u državnoj ustanovi, kako ste uspijevali prakticirati svoju vjeru?

- I nakon zapošljavanja nastavila sam ići na misu. Pojedinci su mi znali reći da se čude što djecu puštam na vjeronaute. U samoj ustanovi s još jednom djelatnicom, glavnom sestrom, uspjela sam svake godine organizirati veliku ispovijed za Božić i Uskrs, sve u tajnosti. Nakon što smo mi djelatnici otisli kući, dolazio je pokojni veliki župnik Mirko Roginić u Dom i ispovijedao korisnike. I

bez telefona i bez mobitela mi smo sve to u tajnosti uspjeli organizirati. Smatram da je pokojni direktor znao da se to radi, ali nije ništa govorio. Imao je nečaka koji je bio svećenik pa mislim da se samo pravio da ne zna.

* Jesu li Vam se neki korisnici obraćali s obzirom da su znali da ste praktična vjernica?

- Jesu. Kada smo dobili svoju državu, za velike ispovijedi dolazilo je po pet ili šest svećenika. Bio je jedan korisnik koji mi je rekao da se nije ispovjedio 50 godina i da ne zna kako se to radi. Ja sam rekla: "Samo vi otidite i pričajte što znate, a svećenik će pomoći da to dobro napravite." Bilo je još takvih slučajeva. Bilo je i djece koja su zvala i molila da pokušamo razgovarati s njihovim roditeljima kako bi se ispovjedili. Neki su zbog toga bili jako zahvalni. Malo tko je u našem Domu otisao bez bolesničkog pomanjanja. Bilo je puno dirljivih trenutaka.

* Raditi u ustanovi za stare i nemoćne nije lako. Kako ste pronalazili snagu za rad s korisnicima?

- Uvijek sam dan započinjala molitvom kako bi mi Bog dao snage. Bilo je teških ljudskih sudbina. Vjerovala sam da će mi Bog i u takvim situacijama pomoći i pokazati što mi je činiti. Posebno sam bila Bogu zahvalna kada sam mogla pomoći pri mirenju djece nekih naših korisnika.

* U Dom ste uveli brojne pobožnosti. Kome i za koje nakane mole korisnici?

- Uveli smo devetnicu sv. Josipu, sv. Antunu, Majci Božjoj Veličkoj, blaženom Alojziju Stepincu. I nakon umirovljenja, svakog 10. u mjesecu odlazim u Dom kako bih se pridružila članovima molitvene zajednice i ići ču svi dok bl. Stepinac ne bude proglašen svetim iako je on za mene svetac oduvijek. Već sam zadobila mnoge milosti od njega. Redovno molimo za našu Biskupiju, za svećenike, za duhovna zvanja, za one koji su na hodočašćima, ali i za razne druge nakane jer su nam se ljudi znali obraćati da molimo za ozdravljenje ili rješenje nekih problema i slično.

* Kako Vi osobno prakticirate vjeru?

- Svakodnevno molim krunicu; već sam 37 godina članica žive krunicе. Zatim svaki dan molim litanije bl. Alojziju Stepincu, često i zlatnu krunicu, obavljam prve petke od petog razreda osnovne škole. Svake srijede molim se sv. Josipu, a od nedavno subotom Presvetom Srcu Isusovu. Volim hodočaštiti, posebno pješice. Osim u Voćin, pješice idem u Kutjevo i u Stražeman. Bila sam na hodočašću u Rimu i Lurd, a s korisnicima veličkog Doma obišla sam gotovo sva svetišta u Hrvatskoj. Posebno mi je dirljivo hodočašće starijih osoba u Voćin početkom lipnja koje je uveo naš otac biskup.

BISKUP PRIMIO VIROVITIČKE GIMNAZIJALCE

Upoznali se s poviješću katoličkog školstva u Požegi

U Biskupskom domu u Požegi biskup Antun Škvorčević primio je 9. veljače skupinu učenika Katoličke klasične gimnazije u Virovitici na čelu s ravnateljem Mariom Voronjeckim. To je glumačka skupina koja je stigla u Požegu kako bi pod vodstvom profesorce hrvatskog jezika Sunčane Voronjecki u Dvorani sv. Terezije Avilske prikazala požeškim učenicima Katoličke gimnazije igrok „Lektirske patnje jednoga tinejdžera“ izveden za Božić na visokoj glumačkoj razini u virovitičkom kazalištu.

Biskup je učenicima prikazao povijest katoličkog školstva u Požegi, počevši od Gimnazije koju su 1699. osnovali isusovci i protumačio kako su katoličke škole Požeške biskupije, među njima i virovitička Klasična gimnazija na neki način nastavak tog povijesnog djela.

Kazao im je da su virovitički učenici u Požegi kod kuće, ne samo zbog toga što im je Biskupija osnivač, nego i zbog toga što su sastavni dijelom onoga što se ovdje čini za mlade. Poveo ih je u crkvu sv. Lovre, istaknuvši kako je ona duhovno središte katoličkog školstva Požeške biskupije, obrazložio im njezino značenje kao gimnazijske i akademске crkve u 18. stoljeću te im predstavio njezine povijesno-kulturne

vrijednosti koje svjedoče o duhovnom identitetu kojem i oni pripadaju. Biskup je s učenicima posjetio i Povijesnu knjižnicu Požeške biskupije u kojoj se nalaze djela povezana s crkvenim prosvjetnim ustanovama koje su ovdje u prošlosti djelovale, među njima i Orfanotrofij.

Učenici su posjetili i druge znamenosti, te se nakon izvedene predstave u Dvorani sv. Terezije pridružili požeškim gimnazijalcima u njihovim školskim prostorima gdje im je prireden i domjenak.

XIX. KRIŽNI PUT MLADIH POŽEŠKE BISKUPIJE

Održat će se pod gesmom »Krist – danas i uvijeke, naša nada!«

Biskupijski križni put mladih, devetnaesti od utemeljenja Požeške biskupije, održat će se 25. i 26. ožujka na relaciji Rušev - Kutjevo - Požega. Dužina puta iznosi 46 kilometara. Budući da se križni put odvija prigodom 20. obljetnice postojanja naše Biskupije, za geslo je odabran moto: *Krist – danas i uvijeke, naša nada!*

Program križnoga puta započinje okupljanjem u subotu, 25. ožujka, u 8.00 sati u crkvi Uzašača Isusovog u Ruševu, a završetak prvog dana je u Kutjevu s prigodnim programom i noćenjem u osnovnoj školi. U nedjelju 26. ožujka iz Kutjeva je polazak u 8:00 sati prema požeškoj Katedrali gdje će misno slavlje u 18:00 sati predvoditi biskup mons. dr. Antun Škvorčević.

Oni koji budu na križnom putu budu sudjelovali oba dana trebaju ponijeti vreću za spavanje i podmetać jer se noći u školskoj sportskoj dvorani. Treba ponijeti hrana za dva dana, zaštitu od kiše, rezervnu odjeću, ugodne cipele za hod i papuče za ulazak u školske prostorije. Križni put se ne odgada zbog lošeg vremena! Svi zainteresirani neka se prijave u župnim uređima, a voditelji ili vjeroučitelji svoje će sudionike prijaviti najkasnije do 19. ožujka 2017. na broj 091/532 5319 ili na e-mail adresu iva.certic@gmail.com. Voditelj skupine prilikom dolaska u Ruševu prijavit će svoju župu i predati kotizaciju.

**Požeška biskupija
XIX. Križni put mladih
25. i 26. ožujka 2017.
Rušev - Kutjevo - Požega**

adresu iva.certic@gmail.com. Voditelj skupine prilikom dolaska u Ruševu prijavit će svoju župu i predati kotizaciju.

Katehetski ured i Povjerenstvo za mla-

da se odazovu i odvaže na dva dana hoda s Kristom, a križmanicima preporuča da se priključe drugoga dana zajedno s njihovim vjeroučiteljima.

Prijave se primaju u župnim uređima.

KORIZMENA AKCIJA BISKUPIJSKOG CARITASA**»Djeca djeci« pod geslom *Donesimo nadu***

Voden mišiju *Krist danas i uvijek, naša nada*, Caritas Požeške biskupije tijekom ovogodišnje korizme provodit će akciju "Djeca djeci" pod geslom *Donesimo nadu*.

- Čineći mala djela milosrđa u korizmi, pozvani smo donijeti nadu u bolju budućnost onima koji se nalaze u životnim teškoćama, posebice djeci. Cilj akcije jest kroz korizmene kasice prikupiti novčana sredstva koja će pomoći u opremanju školaraca iz potrebitih obitelji na početku nove školske godine – ističe se u pozivu Biskupijskog Caritasa.

Akcija se provodi u suradnji sa svim župama i vjeroučiteljima naše Biskupije te će biti predstavljena djeci i mladima koji će od župnika i vjeroučitelja moći dobiti kasice za prikupljanje milodara. Na taj način

mladi i djeca jačaju svoju vjeru, utvrđuju kako Krist jest i ostaje naša istinska nada u svim našim životnim radostima i nedačama te razvijaju osjećaj za bližnje u potrebi.

Korizmeni dar prikupljen kroz korizmene kasice krizmanici će na Veliki četvrtak donijeti na misu posvete ulja u požešku Katedralu te ga prinijeti za prikazni dar.

Prikupljene priloge za djecu možete uplatiti i na ūro račun Caritasa Požeške biskupije HR4223860021130011296 (Vukovarska 7, Požega) te o uplati i podatcima o uplatitelju obavijestiti na caritas@pozeška-biskupija.hr ili na adresu Caritasova tajništva, Vukovarska 7, Požega gdje je dar moguće i predati.

KATOLIČKE MEDICINSKE SESTRE POMAŽU MISIJAMA**Prodajom CD-a pomažu liječenje djece u Kamerunu**

Katolički zdravstveni centar Bamyanga u Biskupiji Ngaoundéré u Kamerunu, gdje je 27 godina djelovao Karlo Prpić, svećenik Požeške biskupije; poslao je Hrvatskoj katoličkoj udruzi medicinskih se-

stara i tehničara u Požeškoj biskupiji pismo zahvale za novčani dar koji je spomenuta Udruga krajem prošle godine dostavila toj zdravstvenoj ustanovi posredstvom misionara Prpića. U pismu zahvale, koje je potpisala uršulinka s. Jacqueline Asta, predstojnica Katoličkoga zdravstvenog centra Bamyanga, napisano je sljedeće:

"Poštovani, u ime naših bolesnika iz Katoličkog zdravstvenoga centra Bamyanga, Ngaoundéré, Kamerun, iskreno vam zahvaljujem na novčanom daru od gotovo 700 eura. Mi na ovome terenu pokrivamo više od 50 000 stanovnika. Osiguravamo redovitu preventivnu za najmlađe; cijepljenja za djecu od 0 do 11 mjeseci života. Tu je i reproduktivno zdravlje s oko 75 porodaja i oko 550 prenatalnih konzultacija u prosjeku mjesečno. Nezaobilazni su i pregledi

bolesnih s otprilike 900 pacijenata svaki mjesec. Veći broj djece trpi od kronične neishranjenosti i anemije. Najčešće bolesti općenito, ne samo kod djece nego i kod odraslih, jesu malarija, dehidracija zbog teških proljeva, HIV/AIDS infekcije, arterijska hipertenzija i u posljednje vrijeme dijabetes. Velik broj djece još uvijek umire i zbog siromaštva. Vaš novčani prilog pomoći će najranjivijima među njima. Neka vam Gospodin uzvrati stostruko i neka vas obilno blagoslov u novoj 2017. godini." Spomenuta donacija prihod je od prodaje prvog nosača zvuka pjevačkog zbora medicinskih sestara Immaculata pod naslovom *Mariji s ljubavlju* koji je pod pokroviteljstvom Požeške biskupije promoviran krajem prošle godine u Dvorani sv. Terezije Avilske u Požegi.

ŽUPA SV. NIKOLE PLETERNICA**Pomoć u hrani za djecu bez roditelja u Hrvatskom Leskovcu**

Djetevnica sv. Valentini u ove godine u pleterničkoj Župi sv. Nikole bila prigoda za prikupljanje dobrotoljnih priloga namijenjenih djeci bez roditelja, a o kojoj skrbe časne sestre u Hrvatskom Leskovcu. Prikupljene su velike količine hrane i slatkisa koje je djeci i ovaj puta otpremio poduzetnik Milan Varešak.

- Mi smo, kao župa, prijateljski povezani s tom djecom i poklone vjernika šaljemo im više od 15 godina. Skupljamo uvijek ono što imamo ovdje u Slavoniji; uglavnom su to suhomesnati proizvodi, a to ih veseli. Naši su ljudi s ljubavlju donosili pomoć i htjeli svojom dobrotom dotaknuti baš tu djecu. Time pokazujemo svoju kršćansku solidarnost, istinsku ljubav kao i sv. Valentini koji je iz ljubavi prema Kristu živio za evanđelje.

Mi toj djeci ne možemo dati ono što im je najpotrebnejše, a to je ljubav roditelja, no roditelj je zapravo svatko onaj tko vas voli i tko vam želi pomoći kad ste u nevolji, u teškoći i kad dodu dani kušnje. Tako da djeca nisu napuštena ni od nas ni od časnih sestara karmeličanki koje brinu za njih - rekao je župnik, preč. Antun Čorković.

Časne sestre u Hrvatskom Leskovcu brinu o tridesetak djece različitog uzrasta, a ranijih godina u nekoliko su navrata i dolazili u Pleternicu gdje su bili gosti kod većeg broja obitelji. (V. M.)

Trideset obitelji dobilo pomoć u drvima

Tove godine Caritas Požeške biskupije, akcijom Iskra ljubavi za topilinu doma, želio se još više približiti socijalno ugroženim obiteljima i samcima u podmirivanju osnovnih životnih potreba. Ovom akcijom konkretno se pomoglo u nabavci peći i drva za ogrjev.

Tijekom listopada i studenog Caritas je opskrbio 30 obitelji drvima za ogrjev čija ukupna vrijednost iznosi 50 100,00 kuna, a zahvaljujući donaciji domaće tvrtke Plamen d.o.o. pomogao je i 8 obitelji nabavkom peći.

PREDSTAVLJENA KNJIGA »DIJECEZANSKI MUZEJ U POŽEGI I RZNICA POŽEŠKE KATEDRALE«**Knjiga o sakralnoj baštini Požeške biskupije**

Usljedilo je izlaganje Mirjane Repanić-Braun, znanstvene savjetnice u Institutu za povijest umjetnosti. Predstavljajući prikaz sakralne umjetnosti od 17. do 19. stoljeća u knjizi *Dijecezanski muzej u Požegi i Rznica požeške Katedrale*, na nekoliko je primjera prikazala ishod stručne analize provedene na brojnim umjetninama iz fundusa Dijecezanskog muzeja Požeške biskupije s obzirom na njihovo datiranje (Marijin pohod Elizabeti), predloške (Bogorodica s trešnjom) i atribucije određenom umjetniku (Franjo Ksaverski krsti pogane i Bogorodica s Djetetom). Prof. Biserka Rauter Plančić, ravnateljica Moderne galerije, u svom je izlaganju predstavila onaj dio knjige koji govori o zbirci moderne i suvremenе umjetnosti Dijecezanskog muzeja. Podsjetila je da se ona sastoji "od 305 katalogiziranih djela modernih i suvremenih hrvatskih umjetnika koja su prikupljena višedesetljetnim sakupljačkim marom biskupa Antuna Škvorčevića, darovnicama samih autora i nesebičnim donacijama iz ostavština hrvatskih umjetnika, među kojima opsegom i značajem prednjači donacija Mire Dulčić koja je Muzeju podarila više od 40 radova Iva Dulčića". Istaknula je kako je ova zbirkira nezaobilazna u proučavanju razvoja likovnih umjetnosti u Hrvatskoj tijekom 20. stoljeća, od početnih radova Požežanina Miroslava Kraljevića do punog rascvata koji susrećemo u djelima Iva Dulčića i drugih velikih umjetnika zastupljenih u Muzeju. Na kraju je Ivica Žuljević, urednik knjige, u svom izlaganju najprije obrazio zašto je za njezinu naslovnicu odabrana slika nepoznatog autora *Bogorodica s trešnjom*. Pružajući zatim osnovne tehničke informacije o knjizi, naveo je da knjiga ima 343 stranice te da je tiskana u tisuću primjeraka (300 komada mekog uveza te 700 tvrdog uveza).

Zahvalio je svima koji su pridonijeli da ova vrijedna publikacija ugleda svjetlo dana. Predstavljanje knjige svojim su skladbama obogatili pjevači Komornog zbora crkve sv. Lovre pod ravnateljem Marija Večerića te pjevači Muškog okteta Župe Sv. Terezije Avilske pod ravnateljem Kristijana Kostića.

Katarina Horvat Levaj s Instituta za povijest umjetnosti u Zagrebu dala je opći uvid u knjigu. Posegnula je u prošlost grada Požega i požeške regije iznjeviši kratki pregled njegove kulturne povijesti. Govoreći potom o samoj knjizi rekla je kako u njoj "vršni stručnjaci analiziraju i interpretiraju brojne umjetnine popraćene prekrasnim fotografijama Gorana Vramića. Pri tome je većina njih znalačkim pristupom i vještim pisanjem znatno nadmašila očekivanja kataloške publikacije, ostvarivši znanstveno djelo, svojevršnu preteču dugo očekivane monografije o požeškoj Katedrali, ali i prijeko potrebne umjetničke topografske graditeljske i likovne baštine ovog područja". Svoje izlaganje nastavila je kratkim pregledom obrađenih tematskih jedinica.

LITURGIJSKA GODINA A

Ukorak s liturgijskim vremenom

Piše: Josip Krpeljević

PRVA KORIZMENA NEDJELJA

Govoreći o stvaranju čovjeka iz zemaljskoga praha i Božjega životvornog duha te o njegovu boravku u Edenskom vrtu i izgonu iz njega kao posljedici grjeha, pisac Knjige postanka želi razjasniti pitanja i probleme ljudskoga života. Zašto čovjek u životu mora toliko trpjeti i na koncu umrijeti? Bog ne želi našu smrt nego život. Isus je došao da mi imamo život u izobilju (usp. Iv 10, 10). U njemu je postao vidljiv novi čovjek, izvorni čovjek kako ga je Bog zamislio i stvorio; koji ne živi samo o kruhu, nego i od svake riječi što izlazi iz Božjih usta. Po Kristu otkupljeni čovjek, koji je ponovno uspostavio zajedništvo s Bogom, smrt više ne doživljava kao propast nego kao prijelaz i preobrazbu. U sva tri čitanja današnje nedjelje riječ je o Adamu i Kristu, a to se najčešće vidi u Poslanici Rimljanim gdje su Adam i Krist izričito suprotstavljeni jedan drugome. Neposlužnost prvoga sve je odvela u smrt, poslužnost pak drugoga svima je otvorila put u život i ponovno im omogućila zajedništvo s Bogom. U raju zemaljskom Adam je podlegao napasti; u pustinji je izraelski narod također podlegao iskušenjima. Krist je kao čovjek (hebr. adam) iskuso i nadvladao glad za bogatstvom, čašću i vlašću. Za utjehu nam je i na pomoć spoznaj da se i Krist morao suočiti s borbot protiv grjeha i napasti. Zahvaljujući Kristovoj pobjedi, izraelski narod i cijelo čovječanstvo vraćeni su pod vlast Božje riječi i njegova kraljevanja. Znakovito je da se Isus đavolskim kušnjama odupro upravo snagom Božje riječi (usp. Mt 4, 4-7.10). Božja riječ, koja se navješta u misnom slavlju, najmoćnije je sredstvo u borbi protiv Sotoniñi laži i zavođenja. Sudjelovanjem u euharistijskom bogoslužju na najbolji način učimo kako valja Bogu služiti, za njim tragati i vršiti njegovu volju. Isus nam je pokazao put. On sâm želi biti kruh koji nam daje snagu da i mi idemo njegovim pobedničkim putem. ■

DRUGA KORIZMENA NEDJELJA

Nakon onoga što se dogodilo s gradnjom kule babilonske, činilo se da je čovječanstvo izgubljeno. No Bog je pozivajući Abrahama započeo novu povijest spasenja. Abraham je, nakon Adama i Noe, započeo novi hod čovječanstva po Božjem putu, a Mojsije i Ilijas potokazi su i postaje na njemu. Krist je put; on je Očeva riječ i njegova savršena slika. U njemu nam je omogućeno Boga čuti i vidjeti. On i danas želi da ga svi ljudi dožive i vide po ljudima koji sebe nazivaju kršćanima. Abraham čuje Boga koji ga poziva da odseli i obećava mu da će ga blagosloviti. Poslušao je Božji poziv i odselio ne znajući kamo će ga put odvesti (usp. Hebr 11, 8-10). Božja riječ bila mu je jedino svjetlo na njegovu putu. Dolazak Isusa Krista u ljudskoj slabosti bilo je pojавljivanje Božje milosti. Postalo je očiglednim da Bog želi spasiti sve ljudе; zato sve poziva na vjeru, na krštenje, na vječni

život, ali također i na rad za evanđelje i na zajedništvo trpljenja s Kristom. Ono što su učenici vidjeli i čuli na Brdu preobraženja, razumjet će tek nakon Isusova uskrsnuća. Oblak svjetla i glas iz oblaka potvrđuju da je Isus Pomazanik, Sin Božja živoga (usp. Mt 16, 17). Na njega su ukazivali Zakon i proroci (Mojsije i Ilijas). On, ljubljeni Sin, kroz muku i smrt dovršit će svoj put; time je također određen put i za učenike. Tamo gdje se Božja riječ izgovara i čuje, ondje se osjeti da Božji, Duh Sveti; tada se događa preobraženje i pretvorba; na oltaru, u zajednici, u svijetu, u meni i sa mnom. Čudo Isusova preobraženja trajno se nastavlja u činu pretvorbe kruha i vina u svetoj misi u Isusovo tijelo i krv. Bjelina Isusovih haljinu nakon preobraženja podsjeća nas na bijelu haljinu krsnog preporođenja te na bijelu hostiju u misnom slavlju. ■

TREĆA KORIZMENA NEDJELJA

U čovjeku postoji fizička glad za kruhom i žđ za vodom; oboje mu je potrebno da bi mogao živjeti. No još više su mu potrebni radost, ljubav i nada. Najdragocjenije stvari on može primiti samo kao dar; ne može ih zahtijevati kao svoje pravo. Bogu se svidjelo da njegov izabrani izraelski narod protiv njega mrmlja, da ga izaziva i stavla na kušnju. On je vjerni Bog svakome koji u njega vjeruje, ali također i onome koji ima poteškoću vjerovati u njega. Odakle znamo da nas Bog poznaje, da se za nas zanima? To je zapisano u Svetom pismu Staroga zavjeta i to nam je rečeno na Isusova usta u Novom zavjetu. No to nije dovoljno. Mi znamo da je to stvarno tako samo iz vlastite nutrine; kad nam to posvjedoči Duh Božji koji prebiva u nama. Duh je ljubav kojom nas Bog ljubi i privlači k sebi. Isus, umoran i ždan, dolazi na Jakovljev zdenac i ondje obećava živu vodu na čuđenje žene Samarijanke i na čuđenje svijeta do danas. Zdenac je dubok, još dublji nego što je žena mogla pomisliti. Simbol je to jedne potpuno druge dubine. Bog sâm, izvor i počelo (fons et origo) svega što živi, on je vječna svježina, snaga obnove za svijet koji je postao prašnjav i premoren. Ja sam to, kaže Isus i nama. On nam govori svoju riječ, udjeljuje nam dar Božji, vodu živu; svoga Duha i svoj vlastiti život. Bog zna za nas. Bog nije skriven daleko iza zvijezda - on nam je blizu. Skriven je i istovremeno nam se otkriva u duhu i istini. Žena Samarijanka s Isusom je započela raspravu o mjestu gdje se treba klanjati Bogu, odnosno gdje se vrši istinsko bogoštovlje (Iv 4, 20-24). Ima nekih koji svoje nedolaženje na svetu misu u crkvu opravdavaju govoreći da ne treba ići u crkvu moliti Boga kad se to može učiniti kod kuće. ■

ČETVRTA KORIZMENA NEDJELJA

Bog je čovjeku dao oči tijela, svjetlost duha i snagu srca. Tko očima ne može vidjeti, siromašan je; tko pak srcem ne želi vidjeti, jadan je. Samo bistro oko može dokučiti Božju svjetlost i Krist može sajati samo u čistom srcu. Nakon što je prvi izraelski kralj Šaul bio odbačen, za kralja je pomazan dječak David, najmlađi sin Jišaja iz Betlehema. Zašto baš on? Zato što Bog gleda na ljudsko srce čovjeka i u svoju službu uzima samo iskrene i velikodušne ljudе. U Starom su se zavjetu pomazivali svećenici, proroci i kraljevi. U Novom zavjetu pomazuju se Kristovi svećenici koji u sebi objedinjuje sve tri službe - svećeničku, proročku i kraljevsku. Tko se obrije Kristu, budi se na novi život. To je stanje kao kad nakon dugih tamnih noći zasja bijeli dan. Krist je sunce takvog dana. Međutim, ono što živi i sjaji u čovjekovoj nutrini, to i drugi trebaju moći vidjeti. Isus je slijepcima vraćao vid i time je poručio da on - svjetlost svijeta (Iv 8, 12) - želi svim ljudima otvoriti oči da ga prepozna.

Ozdravljenje slijepca od rođenja bilo je dovršeno tek onda kad je onaj koji je progledao, prepoznao Isusa kao pravo svjetlo i u njega povjeravao. Onima koji ne žele vidjeti to svjetlo, Isusov će dolaziti osuda. Farizeji su slijepca zbog njegove vjere u Krista izbacili (9, 34). U tome su prvi kršćani vidjeli simbol njihova izbacivanja iz židovske sinagoge. No oni koji su zapravo izbačeni iz izabranog naroda su farizeji i svi koji nisu povjerivali u Krista, koji su na Kristovu euharistijsku gozbu došli bez svadbenog ruha (usp. Mt 22, 8-14); prezreli dostoanstvo pripadnosti izabranom Božjem narodu i zbog sljepote svoje grješnosti nisu u Kristu prepoznavali Mesiju. Svadbeno je ruho znak dostoanstva i pripadnosti Kristovu kraljevstvu. To je razlog zbog kojeg se u misnom slavlju velika pozornost posvećuje misnom ruhu. Pitanje ruha nije tek uzgredno kulturološko pitanje već teološko pitanje izabranja, dostoanstva i eshatološkog spasenja. ■

PETA KORIZMENA NEDJELJA

Smrću na križu Isus je na sebi samom iskusio svu gorčinu ljudske smrti. Uskrsnućem od mrtvih zadobio je moć ljudima podariti život vječni. To je naša kršćanska vjera i nada. I mi znamo - naša vjera već je početak vječnog života. Uломak prvog čitanja iz Knjige proroka Ezejkijela turnači prethodno prorokovo viđenje o oživljavanju mrtvih. Izrael u babilonskom progonstvu narod je bez nadе, kao da je umro i pokopan. No Bog želi da on živi i zato izvlači narod iz groba, a zatočenike vraća u domovinu. Kasnije se u tom proročkom tekstu vidjela aluzija na uskrsnuće od mrtvih. U obnovi naroda, kao i u uskrsnuću mrtvih, nije riječ samo o nekom izvanjskom procesu, već o povratku k Bogu i o životu u trajnom zajedništvu s njime. Taj je pak povratak dar i djelo Božjega Duha životvorca. Za čovjeka koji ima samo sebe samog; svoj vlastiti duh i svoj napor u dobru i zlu, apostol Pavao kaže da živi u tijelu. Takav čovjek ne ide iznad svojih granica i zato se ne može svidjeti Bogu.

Međutim, po krštenju u nama prebiva Duh Božji koji je uskrisio Isusa od mrtvih. Doduše, naša preobrazba još nije dovršena; mi trpimo pod slabosću našega smrtnog života, ali imamo nadu i znamo da će Duh Božji obnoviti čitavo naše postojanje. Uskrsnuće Lazara posljednje je i najveće od sedam Isusovih znamenja o kojima se govori u Ivanovu evanđelju. U uskrsnuće mrtvih vjeruju i farizeji, no njima i Marti ono je neda za svršetak vremena. Isus kaže: Ja sam uskrsnuće i život. Za onoga koji vjeruje već sada postoji uskrsnuće i vječni život. Tako će i ovo Isusovo čudo nekima biti osuda. Za židovske pravke ono je prigoda za odluku da Isusa ubiju. Marti je pak prigoda da ispovijedi svoju vjeru: "Da, Gospodine! Ja vjerujem da si ti Krist, Sin Božji, Onaj koji dolazi na svijet". Sveta misa podanašnjenje je Isusove pobjede nad smrću u vazmenom otajstvu. Tko blaguje tijelo moje i piye krv moju, ima život vječni; i ja ga uskrisiti u posljednji dan (Iv 6, 54; 11, 26). ■

NEDJELJA MUKE GOSPODNE – CVJETNICA

Do danas je Crkva Kristova za svijet ludost i slabost i svijet je zbog toga prezire i zlostavlja. Kraljevstvo Božje, koje je Isus navijestio, nije za svijet nego za siromašne. On je sâm živo u siromaštvu i slabosti. Klicanje koje mu je upućeno na Cvjetnicu u tome ništa ne mijenja. On zna da će se uskoro sve to mnoštvo okrenuti protiv njega, a napustit će ga i njegovi učenici. Isus želi biti i ostati siromašni i ponižni Mesija. Ulonak današnjeg prvog čitanja uzet je iz Treće pjesme o Sluzi Božjem. U njoj je Sluga Božji prikazan kao savršeni učenik i vjerni prorok koji ne uzmiće pred porugom i progonom. Sin je Božji iz božanske slave sišao u najdublje ponijenje prihvativši smrt na križu. Njegova poslušnost bila je ljubav prema Ocu i prema ljudima. Njega je, ponizeno, Bog učinio gospodarom vremenâ i svjetova. U njega trebamo gledati, po njemu se ravnati - Neka u vama bude isto mišljenje kao i u Kristu Isusu (Fil 2, 5). U Muci po Mateju Isus ide svojim putem u slobodi i s božanskom uvrišenošću koju mu je Otac dodijelio. Proročki se spisi moraju na njemu ispuniti. Ono što se u Isusovoj smrti događalo, upućuje na jedinstvenu i prevratničku moć te smrti. Došao je kraj vremena. Uistinu, Sin Božji bijaše ovaj (Mt 27, 54). U zastrašujućoj otuđenosti smrti na križu vjera prepoznaće vladavinu duboko skrovitog i upravo u toj otuđenoj skrovitosti objavljenog Boga. Ono što je na Posljednjoj večeri bilo riječ i znak, to je Isus u svojoj smrti na križu ispunio kao božansko-ljudski čin ljubavi. Sudioništvo u njegovoj večeri naš je amen, naše da onome što je Bog po Isusu za nas učinio, a također i onome što po nama želi učiniti za druge. Sveta je misa spomen-čin Isusove muke i smrti na križu, a svi sudionici misnoga slavlja udovi su Kristova otajstvenog tijela. Zaređeni službenici kao ministerijalni svećenici djeluju u osobi Krista glave, a vjernici laici prinose misnu žrtvu kao kraljevsko svećenstvo koje su postali u sakramantu krštenja. ■

Zajedništvo • GLASILO POŽEŠKE BISKUPIJE

OSNOVAC I IZDAVAČ: Biskupski ordinarijat, Požega

GLAVNI UREDNIK: Ivica Žuljević

UREDNIČKI KOLEGIJ: Ivica Žuljević, Ljiljana Marić, Pavle Primorac, Višnja Mikić

LEKTOR: Romana Thür • GRAFIČKA PRIPREMA: Tomislav Koščak

TISSAK: Denona, Zagreb • ISSN: 1846-4047

ADRESA UREDNIŠTVA: Trg Svetog Trojstva 18, 34000 Požega

Tel. 034-290-300; fax. 034-274-295 • e-mail: pbzajednistvo@gmail.com

MONS. DR. TOMISLAV IVANČIĆ SAHRANJEN NA ZAGREBAČKOM MIROGOJU »Uvijek sam težio da ne živim ja, nego Krist u meni!«

Svećenik Zagrebačke nadbiskupije, kanonik Prvostolnog kaptola zagrebačkog i profesor na KBF-u Sveučilišta u Zagrebu mons. dr. Tomislav Ivančić sahranjen je 20. veljače na zagrebačkom groblju Mirogoj. Ondje je u crkvi Kralja Krista za njega najprije služena misa zadužnica koju je predvodio kardinal Josip Bozanić. U koncelebraciji su bili banjalucički biskup mons. Franjo Komarica, požeški biskup mons. Antun Škvorčević, krčki biskup u miru mons. Valter Župan, vojni ordinarij u miru mons. Juraj Jezerinac, sisački biskup mons. Vlado Košić, bjelovarsko-križevački biskup mons. Vjekoslav Huzjak, vojni ordinarij mons. Jure Bogdan, zagrebački pomoćni biskup mons. Ivan Šaško, v. d. dekanu KBF-a Sveučilišta u Zagrebu prof. dr. sc. Tonči Matulić, rektor Hrvatskog katoličkog sveučilišta prof. dr. sc. Željko Tanjić, kanonici Prvostolnog kaptola zagrebačkog, prebendari Zbora prebendaru Prvostolne crkve te mnogobrojni svećenici.

Smrt mi je dobitak

U homiliji je kardinal Bozanić govorio o otajstvenoj stvarnosti u koju se po smrti uputio svećenik Tomislav utvrđivši da dok "smrt na ovozemni tijek pokojnika života stavila zasun, oduzimajući mu riječ, kršćanska nam vjera daje riječ da svoga dosadašnjeg

suputnika vidimo i vrednujemo drugačije i cjelovitije". Potom je podsjetio na najznačajnije podatke iz pokojnikova života: od djetinjstva u rodnom Davoru preko školovanja u Zagrebu i Rimu do svećeničkog ređenja; od službe studentskog kapelana preko osnivanja i vođenja zajednice *Molitva i rječ* do utemeljenja Centra za duhovnu pomoć; od službe profesora i dekana na KBF-u, do službe rektora Sveučilišta u Zagrebu; od službe kanonika i arhidakona preko različitih službi u Zagrebačkoj nadbiskupiji, Hrvatskoj biskupskoj konferenciji sve do članstva u Međunarodnoj teološkoj komisiji u Rimu. Sve te mnogobrojne službe i inicijative kardinal Bozanić sažeo je riječima koje je pokojni Tomislav zapisao u svojoj oporuci: "Svemogućem Bogu svidielo se stvoriti me i odrediti mi različite zadaće u Crkvi, Hrvatskoj i svijetu... Od malenih nogu ljubio sam svećenički poziv i težio da ne živim ja, nego Krist u meni. Sretan sam i zahvalan Bogu što sam mogao ostati vjeran temeljnoj zadaći života, zato mi je smrt samo dobitak". Zahvalivši Bogu u ime Zagrebačke nadbiskupije i u svoje osobno ime, kardinal Bozanić izrazio je sućut pokojnikovoj rodbini, prijateljima i suradnicima, a osobito njegovu bratiću mons. Antunu Škvorčeviću, požeškom biskupu, uputivši molitvu milosrdnom Bogu da svećeniku Tomislavu oprosti grijeha i podari zajedništvo blaženih. Na završetku mise zadužnice uslijedile su oproštajne riječi. U ime zajednice *Molitva i rječ* riječ zahvalnosti preminulom utemeljitelju uputio je Ivica Lulić. U ime profesora, studenata i djelatnika KBF-a Sveučilišta u Zagrebu govorio je v. d. dekan prof. dr. sc. Tonči Matulić. U ime Prvostolnog kaptola zagrebačkog, čijim je članom pokojnik postao 1983. godine, oprostio se rektor zagrebačke Katedrale Josip Kuhić.

Služio i Požeškoj biskupiji

Sprovodne obrede za preminulog profesora Ivančića predvodio je njegov bratić mons. Antun Škvorčević, požeški biskup. U

svom oproštajnom govoru podsjetio je na značne da ih je svećenik Tomislav Isusovim žarom sve nosio u srcu i radovao se svakome od njih. "Zamislite, sada nas on u tom istom svome žaru, obasjan slavom uskrslog Isusa, nosi u svom srcu u vječnosti", rekao je biskup utvrđivši kako "ovaj rastanak, ovaj oprostaj nije rastanak zauvijek, nego rastanak doskora; ovo je dovidenja u vječnosti". Rekao je i da se svojom zahvalom želi pridružiti kardinalu Bozaniću kao i svima onima koji su izrekli svoju zahvalnost preminulome za sve ono dobro što je živio, ali osobito za svećeničku žrtvu i ljubav, koju je u nas uložio. "Kad kažem u nas, onda posebno mislim na mlađu Požešku biskupiju koju je svim srcem prigrio i kojoj je na različite načine služio vodeći brojne susrete trajne formacije, duhovne obnove i duhovne vježbe za mlade svećenike te druge programe za vjernike", pojasnio je biskup zahvalivši u ime rodbine preminuloga svećenika svim nazočnima za sudjelovanje na ovome slavlju oproštaja.

Zamolivši nazočne da mu dopuste izreći zahvalnost i u ime preminuloga svećenika Tomislava, biskup je rekao da su svojim sudjelovanjem na ovoj svetoj misi i na ovom oproštaju posvjedočili koliko su mu blizu. "Ta blizina s njime postala je sada drugačija od one dok je tjelesno bio s nama. Ona je sada duhovno kvalitetnija i ona će se uvijek ostvarivati i oživljavati u molitvi koju ćemo zajedno s njime – on u vječnosti, a mi ovdje – upravljati k Bogu. Ostaje zajedništvo koje se sada duboko ostvaruje po vjeri u našim srcima, po našoj molitvi. U ime njegovo, još jedanput vam hvala", rekao je biskup i na sve ono što je preminuli svećenik Tomislav "posjao ovdje na zemlji, osobito u mnogim ljudskim srcima" zazvao Božji blagoslov da "uz Božju pomoć raste na dobro Crkve i hrvatskog naroda".

Zahvaljujemo prof. Ivančiću i za duhovne poticaje koje je nekoliko godina davao pišući Duhovnu misao za naše Zajedništvo.

Biskup krstio djecu u obiteljima s brojnom djecom

Slavlje krštenja djece brojnih obitelji u Novoj Gradiški

Na Dan života, u nedjelju 5. veljače, biskup Antun Škvorčević pohodio je Župu Kralice Svetе Krunice u Novoj Gradiški i u župnoj crkvi predvodio euharistijsko slavlje tijekom kojega je krstio Rafaela, peto dijete Ive i Andreje Banović te Frana, treće dijete Tomislava i Martine Janković. Na početku misnog slavlja biskup Antuna pozdravio je župnik Ivan Štivičić. Biskup je istaknuo da je "rođenje novoga života najveći Božji događaj na zemlji" i da zato rado dolazi izraziti zahvalnost i poštovanje onim roditeljima koji su se još jedanput opredijelili za život. Pozdravio je obitelji Banović i Janković koje su donijele djecu na krštenje rekavši da "u krštenju sam Isus Krist u krštenicima snagom Duha ostvaruje svoje djelo, zahvaća ih onom ljubavlju koja je pobijedila smrt, ugrađuje ih u svoj živi organizam Crkve i oni postaju njegovi".

U homiliji se, među ostalim, osvrnuo na neke suvremene pojave, uglavnom kod mlađih ljudi, koji ne žele sklopiti brak i koji napuštaju Hrvatsku u potrazi za boljim životom u materijalnom pogledu. Utvrdio je da na taj način neće postići sreću za kojom teže jer naš život neće biti bolji kad budemo imali više materijalnih dobara niti će biti bolji kad iz jednog mračnog pobjegnemo u drugi, nego će se to dogoditi kad se, unatoč tome što su u Hrvatskoj smanjene mogućnosti za stjecanje materijalnih dobara, odvazimo u njoj ostati i svjetiliti svojom ljudskošću, poštenjem i vjernošću, kako u braku tako i u gospodarstvu. Izrazio je radost zbog obitelji Banović i Janković koje su se opredijelile za novi život – najveću vrijednost nakon Boga – i time posvjeđočili svoje opredjeljenje za svjetlost, postavile svjetliku svoga života na visoko mjesto da svi vide i hvale Oca našega nebeskoga.

U Daruvaru kršteno peto i šesto dijete obitelji Anić

Biskup Antun Škvorčević pohodio je u nedjelju 29. siječnja Župu Presvetog Trojstva u Daruvaru te u župnoj crkvi predvodio euharistijsko slavlje tijekom kojega je krstio blizanke Viktoriju i Andelu, peto i šesto dijete Stanislava i Danijele Anić. Dobrodošli mu je uputio župnik Ivan Nikolić. Biskup je posebno pozdravio supružnike Stanislava i Danijelu Anić rekvavši da im želi osobno i u ime Crkve izraziti poštovanje i zahvalnost što nisu dopustili da njihova opredjeljenost za život završi u hladnoći, bude u minusu poput temperature ovih zimskih dana, nego su toploinom ljubavi prihvatali peto i šesto dijete.

Homiliji je biskup započeo tvrdnjom da su Isusova blaženstva projekt kraljevstva nebeskog, a to je "onaj život koji je Bog osmislio i za nas ga konkretno ostvario u Isusu Kristu putem blaženstva". Što je siromaštvo duhom radi kraljevstva nebeskoga protumačio je na primjeru obitelji Anić koja se nije prestrašila pred darom novog života, nije smatrala da će joj peto i šesto dijete biti previše niti je tražila načina kako da ih se riješi i sačuva svoju komociju, materijalni status i ugled u društvu, nego je razmišljala kako u punoj slobodi prihvati taj Božji dar i kako uložiti svoje snage, žrtvu i ljubav u vrijednost života dvoje nove djece. Naglasio je da se oni u svom promišljanju nisu vodili isključivo materijalnim kriterijima, nego Božjim pravilima po kojima je ljudski život najveća vrijednost nakon Boga. Završavajući homiliju biskup je povjerio Božjem milosrđu velikoga promicatelja Božjih kriterija o životu don Antu Bakoviću koji je ovih dana preminuo, a koji je cijelog života ljudje pozivao da se opredijele za život, neumorno se zalagao za zaštitu svakog začetog djeteta i za demografski oporavak Hrvatske.

Krsteno sedmo dijete u dežanovačkoj obitelji Horak

Na blagdan Krštenja Gospodinova, 8. siječnja misno slavlje u župnoj crkvi sv. Bartola Apostola u Dežanovcu predvodio je generalni vikar Josip Krpeljević koji je, kao izaslanik biskupa Antuna Škvorčevića, krstio djevojčicu Tiu, sedmo dijete u obitelji Vencila i Mirele Horak iz Dežanovca. S njim su koncelebrirali mjesni župnik Đuro Cvitić i Nikola Legac, kancelar Biskupskog ordinarijata.

U homiliji je generalni vikar utvrdio da je Isusovo krštenje na Jordanu bilo njegovog kraljevskog ustoličenja za službu Mesije – Spasitelja i da se ono odvijalo u ozračju skromnosti i anonimnosti pred svijetom, bez pompe i sjaja u kojem su se nekoć odvijale inauguracije kraljeva iz Davidove kraljevske loze, a danas se odvijaju svećenosti preuzimanja vlasti moćnika ovoga svijeta. Naglasio je kako je glavna zadaća mesijanske službe, koju je na krštenju u Jordanu Bog Atac povjerio svome sinu Isusu Kristu u snazi Duha Svetoga, bila ljudima ponovno otvoriti nebesa koja su im bila zatvorena zbog istočnoga grijeha. Podsetio je nazočne da je Isus Krist tu svoju mesijansku zadaću ostvario u vaznenom otajstvu svoje muke, smrti i uskršnja i da su oni po krštenju postali dionicima Isusove pobede života nad smrću. Čestitao je supružnicima Horak na opredjeljenju za život i pozvao sve nazočne da obnove svoje krsno opredjeljenje za Boga i za život po evanđeoskim vrijednostima. Nakon misnog slavlja u prostoru župnog stana nastavljeno je druženje s obitelji Horak tijekom kojeg im je uručen novčani prilog i darovi za djecu.

Obitelj Glibo iz Buka krstila svoje peto dijete

Na blagdan Svetne obitelji, 30. prosinca biskup Antun Škvorčević predvodio je misno slavlje u župnoj crkvi u Buku tijekom kojega je krstio djevojčicu Luciju, peto dijete u obitelji Ivana i Renate Glibo. S njim je koncelebrirao župnik Slavko Starčević i đakon Ivan Ereiz. Pozdravljajući nazočne vjernike biskup je rekao kako je znakovito što jedna bučka obitelj upravo na blagdan Sv. obitelji donosi svoje peto dijete na krštenje. Čestitao je roditeljima Glibo rekavši da su svojim opredjeljenjem za peto dijete učinili najbolji korak za sebe jer im se obitelj obogatila novim životom, ali i za našu Domovinu koja je također postala bogatija za jedan život.

U homiliji biskup je istaknuo da je poruka današnjeg blagdana kako su brak i obitelj temeljne vrijednosti ljudskog postojanja po Božjem stvoriteljskom naumu i da se zbog toga nije mudro s njima poigravati. Upozorio je nazočne vjernike na pristup sv. Pavlu koji odnos muža i žene u kršćanskom braku uspoređuje s odnosom Krista i Crkve te žena kršćanka voli muža, ne zato što je on savršen nego jer je njezin, kao što i Krist voli Crkvu zato jer je njegova. Isto vrijedi i za odnos muža prema ženi. Potaknuo je nazočne na molitvu za hrvatske obitelje, osobito za mlađe ljudje koji su ušli u brak, da se ne boje problema i poteškoća, nego da ih nauče nadvladavati duhovnom snagom, darom Božjim. Čestitao je obitelji Glibo što nije podlegla prevladavajućem mentalitetu po kojem je gotovo sramota imati brojnu djecu. Izrazio je radost što župa Buka, kako je posvjeđio župnik, ima ove godine više rođenih nego umrlih utvrđivši da na taj način ova brojčano mala zajednica očituje svoju duhovnu veličinu. Potaknuo je nazočne vjernike da ne sustanu u tom opredjeljenju.

Hrvatski branitelji žele zahvaliti sv. Ivanu Pavlu za sve što je učinio za Hrvatsku

Piše: Višnja Mikić

Osmorica branitelja iz Udruge dragovoljaca Domovinskog rata iz Nove Gradiške Arsen Granda, Ivan Jurasović, Željko Radošić, Željko Bakunić, Vladimir Balgač Alf, Branko Iskra, Željko Brčić i Alen Kocić Koc te Zadranin Nenad Marčina krenuli su 1. ožujka ove godine na pješačko hodočašće dugo 950 km; od Nove Gradiške preko Zagreba, Zadra, Splita i Ancone do Rima. Prije polaska, 17. veljače primio ih je i biskup Antun Škvorčević. Predsjednik Udruge Arsen Granda predstavio je biskupu samu ideju koja se rodila tijekom dosadašnjih hodočašća branitelja u Vukovar te su odlučili ovom žrtvom o 25. obljetnici međunarodnog priznanja neovisnosti Republike Hrvatske zahvaliti sv. Ivanu Pavlu II. što je to među prvima učinio te na različite načine, prvenstveno pastoralnim pohodima Hrvatskoj, očitovao svoju ljubav prema hrvatskom narodu. To hodočašće, istaknuo je Granda, želi biti i podsjetnik na sve poginule branitelje, civile i nestale u Domovinskom ratu koji su se svojom žrtvom ugradili u temelje naše domovine. Branitelji su biskupa izvjestili i o pripravama koje su proveli za hodočašće te o pomoći koju su im pružila Veleposlanstva Hrvatske pri Svetoj Stolici i Italiji. Istakli su i da se posebno raduju susretu s papom Franjom na generalnoj audijenciji na završetku njihova četrdesetodnevnog hodočašća. Pokazali su biskupu i darove koje će Papi uručiti; posebno izrađene drvene predmete i slavonsku narodnu nošnju.

Biskup je podsjetio branitelje kako je njihova plemenita zamisao povezana s velikom žrtvom koja uvijek donosi plod što su ponajbolje iskusili upravo u Domovinskom ratu. Istaknuo je kako net-

ko može pokušati i obezvrijediti njihovu žrtvu ili je pak podcjeniti, ali ona ne ovisi o tome što će se reći, već o tome koliko pojedinac u toj žrtvi pronalaže smisao. Osobito je naglasio kako mu je drago što branitelji hodočaste u Rim kao svojevrsna pretvodnica Biskupijskom hodočašću prigodom 20. obljetnice Biskupije koju je utemeljio sv. Ivan Pavao II. rekavši da njihovo putovanje možemo gledati kao sastavni dio našega biskupijskog duhovnog dinamizma. Potaknuo ih je da poput brojnih hrvatskih hodočasnika na ovom putu budu tražitelji Božjeg lica, nastavljući tako povijest hrvatskog hodočasničkog bogotražiteljstva koje spominje i Dante Alighieri u svojoj Božanstvenoj komediji.

Branitelji su upoznali biskupa s vođenjem dnevnika tijekom hodočašća koji će kasnije biti

objavljen kao i sa snimanjem dokumentarnog filma pod naslovom *Milijun koraka*, a koji će donijeti prikaz cijelog hodočašća.

Biskup je braniteljima uručio krunice podsjetivši ih na važnost duhovne dimenzije hodočašća te im udjelio Božji blagoslov.

ANA GABRIĆ IZ RADOVANJA PRISJETILA SE UZNIČKIH DANA SVOGA OCA STJEPANA

Otac je bio na misi koju je Stepinac služio u svojoj čeliji

Godine Drugog svjetskog rata i porača nisu bile lake u Slavoniji, pa ni u selu Bebrini u kojem je početkom rata, 1941. godine, rođena Ana Grgić. Imala je svega tri mjeseca kad je otac Stjepan morao u vojsku. Kao i toliki drugi nevini domoljubi nazivan je ustašom, zlostavljan je, progonjen, na kraju zarobljen i zatvoren u kaznionicu Lepoglava. Slušala je Ana od bake i mame Kate da on nije kriv, ali bio je napadan zato što je volio Hrvatsku. Jedini mu je tračak svjetla u tim teškim uzničkim danima bila spoznaja da je u Lepoglavi nevin boravio i Alojzije Stepinac. Njegova blizina ga je snažila. Kad se otac vratio kući, Ana je imala 6 godina. Čula je od majke kako je otac pričao da je uspio biti na misi koju je u svojoj čeliji služio Stepinac.

Sjeća se Ana da su ljudi, koje su njeni roditelji dobro poznavali, dolazili svake večeri, ispitivali majku Katu za oca Stjepana i sve ih tjerali van. Aninog brata gurnuli su u vodu pod valov uz bunar, a majku u potok, sve to u hladnim, kišnim, jesenskim večerima. Iako nisu bili krivi, trpjeli su, ali nisu mrzili. Otac Stjepan, shrvan ljudskom okrutnošću, premirnuo je 1963. godine, a majka je, unatoč svemu što je prošla, doživjela starost od 82 godine.

Anina obitelj čuvala je tradiciju i narodnu baštinu; izradivala puno ručnih radova. Ana se udala za supruga Pavu u Radovanje, župa Oriovac, gdje i danas živi s jednom od dvije kćerke. S ponosom pokazuje pune ormare ruha koje je sama izradila kao i njezina majka, baka i prabaka. Tu su peškiri, stolnjaci, ponjave, marame, više narodnih nošnji. Posebno je ponosna na prabakinu rubinu i njezine dvije vezenke.

Drago je Ani što tradicija nije pala u zaborav te se rado odazvala pozivu grupe žena kojima je u školi pokazivala kako se veze i izrađuje zlatovez.

Ana redovito moli. Osim Majci Božjoj, svakodnevno se moli i bl. Stepincu. Vjeruje da će on ubrzo biti proglašen svetim. Moli i za domovinu te za duhovna zvanja. U rodu već ima dva svećenika; daljnji je rođak s muževe strane mons. Mijo Gabrić, a s Anine Ljubiša Krmar. (Višnja Mikić)